

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1868/85 της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως	1
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1869/85 της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη	4
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1870/85 της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 περί καθορισμού των ελάχιστων εισφορών κατά την εισαγωγή ελαιολάδου καθώς και των εισφορών κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιολάδου	6
* Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1871/85 της Επιτροπής της 26ης Ιουνίου 1985 για τέταρτη τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81 περί της κατατάξεως των ποικιλιών αμπέλου	9
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1872/85 της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 σχετικά με την προσαρμογή ορισμένων επιστροφών κατά την εξαγωγή που προκαθορίζονται στον τομέα των σιτηρών	24
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1873/85 της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 περί καταργήσεως της εξισωτικής εισφοράς κατά την εισαγωγή ορισμένων ποικιλιών δαμασκήνων καταγωγής Ισπανίας	26
* Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1874/85 της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 262/79 όσον αφορά τα προϊόντα που ενσωματώνονται στο συμπυκνωμένο δούτυρο που προορίζεται να μεταποιηθεί σε προϊόντα του τύπου Β	27
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1875/85 της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 περί τροποποίησης των εισφορών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα	30
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1876/85 της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως	32

Περιεχόμενα (συνέχεια)

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

85/336/ΕΟΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για τη συμπλήρωση του παραρτήματος IV της σύμβασης για την προστασία του Ρήνου από τη χημική ρύπανση όσον αφορά το κάδμιο 36

85/337/ΕΟΚ:

- * Οδηγία του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον 40

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1868/85 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Ιουλίου 1985

**περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα
άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1018/84⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 5,

τον κανονισμό αριθ. 129 του Συμβουλίου περί της αξίας της λογιστικής μονάδας και των τιμών συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμοσθούν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2543/73⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3,

τη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων σίτου και σικάλεως και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3131/84⁽⁵⁾ και όλους τους μεταγενέστερους κανονισμούς που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι η περίοδος εμπορίας 1985/86 στον τομέα του σκληρού σίτου αρχίζει την 1η Ιουλίου 1985· ότι, για το προϊόν αυτό, το Συμβούλιο δεν ενέκρινε μέχρι σήμερα τις τιμές για αυτή την περίοδο· ότι η Επιτροπή, σε εφαρμογή των αποστολών που της έχουν ανατεθεί από τη συνθήκη, οδηγείται να λάβει τα απαραίτητα συντηρητικά μέτρα για να εξασφαλισθεί η συνέχιση της λειτουργίας της κοινής γεωργικής πολιτικής στον τομέα του σκληρού σίτου·

ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί η συνέχιση της λειτουργίας του καθεστώτος εισαγωγών για τον σκληρό

σίτο, καθώς για τα πλιγούρια και τα σιμιγδάλια σκληρού σίτου, είναι σκόπιμο να ληφθεί υπόψη, για τον υπολογισμό των εισφορών, μία τιμή ίση με την τιμή κατωφλίου που καθορίστηκε για την περίοδο εμπορίας 1984/85 που εφαρμόστηκε την 1η Ιουλίου 1984, ήτοι:

- 352,67 ECU ανά τόνο για τον σκληρό σίτο και
- 547,09 ECU ανά τόνο για τα πλιγούρια και τα σιμιγδάλια σκληρού σίτου·

ότι οι τιμές αυτές προσαρμόζονται από την 1η Αυγούστου 1985 με ποσά ταυτόσημα με τις μηνιαίες προσαυξήσεις που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1020/84⁽⁶⁾·

ότι για να καταστεί δυνατόν να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

- για νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε τιμή μετατροπής που βασίζεται επί της κεντρικής τους τιμής, πολλαπλασιαζόμενη με το συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 974/71⁽⁷⁾ όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 855/84⁽⁸⁾,
- για άλλα νομίσματα, σε τιμή μετατροπής που βασίζεται στον αριθμητικό μέσο των συναλλαγματικών ισοτιμιών όψεως καθενός από αυτά τα νομίσματα, όπως αυτή διαπιστώθηκε κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης περιόδου σε σχέση με τα νομίσματα της Κοινότητας που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση και του προαναφερθέντος συντελεστή·

ότι οι τιμές αυτές συναλλάγματος είναι εκείνες που διαπιστώθηκαν στις 3 Ιουλίου 1985·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3131/84 στις τιμές προσφοράς και στις τιμές αυτής της ημέρας, των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των εισφορών που ισχύουν επί του παρόντος, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 107 της 19. 4. 1984, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. 106 της 30. 10. 1962, σ. 2553/62.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 263 της 19. 9. 1973, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 293 της 10. 11. 1984, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 107 της 17. 4. 1984, σ. 6.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 106 της 12. 5. 1971, σ. 1.

⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 90 της 1. 4. 1984, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι εισφορές προς είσπραξη κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Ιουλίου 1985.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Ιουλίου 1985.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESEN

Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

(ECU/τόνο)		
Κλάση του Κοινού Δασμολογίου	Περιγραφή εμπορευμάτων	Εισφορές
10.01 B I	Σίτος μαλακός και σμιγός	112,97
10.01 B II	Σίτος σκληρός	130,99 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
10.02	Σίκαλις	113,44 ⁽⁶⁾
10.03	Κριθή	100,32
10.04	Βρώμη	84,98
10.05 B	Αραβόσιτος άλλος, εκτός από τον αραβόσιτο υβρίδιο που προορίζεται για σπορά	91,89 ⁽²⁾ ⁽³⁾
10.07 A	Φαγόπυρο το εδώδιμο	0
10.07 B	Κέγχρος	77,45 ⁽⁴⁾
10.07 Γ	Σόργον	115,83 ⁽⁴⁾
10.07 Δ I	Τριτικάλ	⁽⁷⁾
10.07 Δ II	Λοιπά δημητριακά	0 ⁽⁵⁾
11.01 A	Άλευρα σίτου ή σμιγού	173,98
11.01 B	Άλευρα σικάλεως	175,59
11.02 A I α)	Πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου σκληρού	216,04
11.02 A I β)	Πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου μαλακού	184,79

⁽¹⁾ Για τον σκληρό σίτο, καταγωγής Μαρόκου και μεταφερόμενο απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά αυτή μειούται κατά 0,60 ECU ανά τόνο.

⁽²⁾ Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 486/85 οι εισφορές δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού ή των υπερπόντιων χωρών και εδαφών και εισαγόμενα στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα.

⁽³⁾ Για τον αραβόσιτο καταγωγής ACP ή PTOM η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα μειώνεται κατά 1,81 ECU ανά τόνο.

⁽⁴⁾ Για τον κέγχρο και το σόργο καταγωγής ACP ή PTOM η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα μειώνεται κατά 50 %.

⁽⁵⁾ Για τον σκληρό σίτο και τον κέγχρο τον μακρό, που παράγονται στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά μειώνεται κατά 0,60 ECU ανά τόνο.

⁽⁶⁾ Η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή σικάλεως απευθείας από την Τουρκία στην Κοινότητα καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου και (ΕΟΚ) αριθ. 2622/71 της Επιτροπής.

⁽⁷⁾ Κατά την εισαγωγή του προϊόντος που υπάγεται στη διάκριση 10.07 Δ I του Κοινού Δασμολογίου (τριτικάλ), εισπράττεται η εισφορά που εφαρμόζεται στη σίκαλη.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1869/85 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Ιουλίου 1985

περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1018/84⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 6,τον κανονισμό αριθ. 129 του Συμβουλίου περί της αξίας της λογιστικής μονάδας και των τιμών συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμοσθούν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2543/73⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3,

τη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές για τα σιτηρά και τη βύνη έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2222/84⁽⁵⁾ και όλους τους μεταγενέστερους κανονισμούς που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι, για να καταστεί δυνατόν να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

- για νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε τιμή μετατροπής που βασίζεται επί της κεντρικής τους τιμής, πολλαπλασιαζόμενη με το συντελεστή

που προβλέπεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 974/71⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 855/84⁽⁷⁾,

- για άλλα νομίσματα, σε τιμή μετατροπής που βασίζεται στον αριθμητικό μέσο των συναλλαγματικών ισοτιμιών όψεως καθενός από αυτά τα νομίσματα, όπως αυτή διαπιστώθηκε κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης περιόδου σε σχέση με τα νομίσματα της Κοινότητας που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση και του προαναφερθέντος συντελεστή·

ότι οι τιμές αυτές συναλλάγματος είναι εκείνες που διαπιστώθηκαν στις 3 Ιουλίου 1985·

ότι, σε συνάρτηση με τις τιμές cif και τις τιμές cif αγοράς της ημέρας αυτής, οι πριμοδοτήσεις, που προσθέτονται στις εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος, τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που καθορίζονται εκ των προτέρων για τις εισαγωγές των σιτηρών και της βύνης, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Ιουλίου 1985.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Ιουλίου 1985.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESEN

Αντιπρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 107 της 19. 4. 1984, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. 106 της 30. 10. 1962, σ. 2553/62.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 263 της 19. 9. 1973, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 205 της 1. 8. 1984, σ. 4.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 106 της 12. 5. 1971, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 90 της 1. 4. 1984, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 περί καθορισμού των προμηδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη

Α. Σιτηρά και άλευρα

(ECU/τόνο)

Κλάση του Κοινού Δασμολογίου	Περιγραφή εμπορευμάτων	Τρέχων 7	1η προθεσμία 8	2η προθεσμία 9	3η προθεσμία 10
10.01 Β I	Σίτος μαλακός και σμιγός	0	0	0	0
10.01 Β II	Σίτος σκληρός	0	7,83	7,83	11,75
10.02	Σίκαλη	0	0	0	0
10.03	Κριθή	0	1,31	1,31	1,31
10.04	Βρώμη	0	0	0	0
10.05 Β	Αραβόσιτος άλλος, εκτός από τον αραβόσιτο υβρίδιο που προορίζεται για σπορά	0	2,67	2,67	6,43
10.07 Α	Φαγόπυρο το εδώδιμο	0	0	0	0
10.07 Β	Κέγχρος	0	0	0	0
10.07 Γ	Σόργον	0	0	0	0
10.07 Δ	Λοιπά	0	0	0	0
11.01 Α	Άλευρα σίτου ή σμιγού	0	0	0	0

Β. Βύνη

(ECU/τόνο)

Κλάση του Κοινού Δασμολογίου	Περιγραφή εμπορευμάτων	Τρέχων 7	1η προθεσμία 8	2η προθεσμία 9	3η προθεσμία 10	4η προθεσμία 11
11.07 Α I (α)	Βύνη σίτου, μη φρυγανισμένη, που παρουσιάζεται με μορφή αλεύρου	0	0	0	0	0
11.07 Α I (β)	Βύνη σίτου, μη φρυγανισμένη, που παρουσιάζεται με άλλη μορφή εκτός αλεύρου	0	0	0	0	0
11.07 Α II (α)	Βύνη άλλη εκτός σίτου, μη φρυγανισμένη, που παρουσιάζεται με άλλη μορφή εκτός αλεύρου	0	2,33	2,33	2,33	2,33
11.07 Α II (β)	Βύνη σίτου, μη φρυγανισμένη, με άλλη μορφή εκτός αλεύρου	0	1,74	1,74	1,74	1,74
11.07 Β	Βύνη φρυγανισμένη	0	2,03	2,03	2,03	2,03

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1870/85 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Ιουλίου 1985

περί καθορισμού των ελάχιστων εισφορών κατά την εισαγωγή ελαιολάδου καθώς και των εισφορών κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιολάδου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί θεσπίσεως κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 683/85⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 2,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1514/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιολάδου από την Αλγερία⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1201/85⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 5,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1521/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιολάδου από το Μαρόκο⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 436/85⁽⁶⁾, και ιδίως το άρθρο 5,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1508/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιολάδου από την Τυνησία⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 436/85, και ιδίως το άρθρο 5,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εισαγωγής στην Κοινότητα ορισμένων γεωργικών προϊόντων καταγωγής Τουρκίας⁽⁸⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 435/85⁽⁹⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 2,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1620/77 του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1977 περί των εισαγωγών ελαιολάδου από τον Λίβανο⁽¹⁰⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3131/78 της 28ης Δεκεμβρίου 1978⁽¹¹⁾, η Επιτροπή αποφάσισε την προσφυγή στη διαδικασία διαγωνισμού για τον καθορισμό των εισφορών για το ελαιόλαδο·ότι το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2751/78 του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1978 περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων σχετικά με το καθεστώς καθορισμού της εισφοράς κατά την εισαγωγή ελαιολάδου με διαγωνισμό⁽¹²⁾ προβλέπει ότι το ελάχιστο ύψος εισφοράς καθορίζεται για τα επιμέρους προϊόντα μετά από εξέταση της καταστάσεως της διεθνούς και της κοινοτικής αγοράς καθώς και του ύψους των εισφορών που προσφέρονται από τους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό·

ότι, κατά την είσπραξη της εισφοράς, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις που αναφέρονται στις συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και ορισμένων τρίτων χωρών· ότι, ιδίως, η εισφορά που εφαρμόζεται στις χώρες αυτές καθορίζεται αφού ληφθεί ως βάση υπολογισμού η εισφορά που εισπράττεται για τις εισαγωγές από άλλες τρίτες χώρες·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται παραπάνω στα ποσά των εισφορών που προσφέρονται από τους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό, την 1η και στις 2 Ιουλίου 1985, οδηγεί στον καθορισμό των ελάχιστων εισφορών όπως καθορίζεται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού·

ότι η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή ελιών των διακρίσεων 07.01 N II και 07.03 A II του Κοινού Δασμολογίου καθώς και των προϊόντων που περιλαμβάνονται στις διακρίσεις 15.17 B I και 23.04 A II του Κοινού Δασμολογίου πρέπει να υπολογίζεται με βάση την ελάχιστη εισφορά που εφαρμόζεται στην ποσότητα ελαιολάδου που περιέχεται στα προϊόντα αυτά· ότι, για τις ελιές, η εισπραχθείσα εισφορά δεν είναι δυνατόν να είναι κατώτερη από ένα ποσό που αντιστοιχεί στο 8% της αξίας του εισαγόμενου προϊόντος, με καθορισμό του ποσού αυτού κατ' αποκοπή· ότι η εφαρμογή των διατάξεων αυτών οδηγεί στον καθορισμό των εισφορών όπως καθορίζεται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή ελαιολάδου καθορίζονται στο παράρτημα I.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 75 της 16. 3. 1985, σ. 7.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 24.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 124 της 9. 5. 1985, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 43.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 52 της 22. 2. 1985, σ. 2.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 9.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 142 της 9. 6. 1977, σ. 10.⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 52 της 22. 2. 1985, σ. 1.⁽¹⁰⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 21. 7. 1977, σ. 4.⁽¹¹⁾ ΕΕ αριθ. L 370 της 30. 12. 1978, σ. 60.⁽¹²⁾ ΕΕ αριθ. L 331 της 28. 11. 1978, σ. 6.

Άρθρο 2

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιολάδου καθορίζονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Ιουλίου 1985.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Ιουλίου 1985.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESEN

Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ελάχιστες εισφορές κατά την εισαγωγή στον τομέα του ελαιολάδου

(ECU/100 χγρ)

Κλάση του Κοινού Δασμολογίου	Τρίτες χώρες
15.07 A I α)	65,00 ⁽¹⁾
15.07 A I β)	73,00 ⁽¹⁾
15.07 A I γ)	60,00 ⁽¹⁾
15.07 A II α)	80,00 ⁽²⁾
15.07 A II β)	95,00 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Κατά την εισαγωγή των ελαιολάδων της δασμολογικής αυτής διακρίσεως, που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου σε μια από τις κατωτέρω χώρες και μεταφερθεί απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά:

α) Ισπανία και Λίβανος: 0,60 ECU ανά 100 χιλιόγραμμα.

β) Τουρκία: 22,36 ECU, ανά 100 χιλιόγραμμα, υπό τον όρο ότι ο έμπορος αποδεικνύει ότι εξόφλησε το φόρο κατά την εξαγωγή που επέβαλε η Τουρκία, χωρίς, εντούτοις, η εξόφληση αυτή να υπερβαίνει το ποσό του πράγματι επιβαλλομένου φόρου.

γ) Αλγερία, Τυνησία και Μαρόκο: 24,78 ECU ανά 100 χιλιόγραμμα, υπό τον όρο ότι ο έμπορος αποδεικνύει ότι εξόφλησε το φόρο κατά την εξαγωγή που επέβαλε η χώρα αυτή, χωρίς, εντούτοις, η εξόφληση αυτή να υπερβαίνει το ποσό του πράγματι επιβαλλομένου φόρου.

⁽²⁾ Κατά την εισαγωγή των ελαιολάδων της δασμολογικής αυτής διακρίσεως:

α) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Αλγερία, στο Μαρόκο και στην Τυνησία και μεταφέρονται απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 3,86 ECU ανά 100 χιλιόγραμμα.

β) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 3,09 ECU ανά 100 χιλιόγραμμα.

⁽³⁾ Κατά την εισαγωγή των ελαιολάδων της δασμολογικής αυτής διακρίσεως:

α) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Αλγερία, στο Μαρόκο και στην Τυνησία και μεταφέρονται απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 7,25 ECU ανά 100 χιλιόγραμμα.

β) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 5,80 ECU ανά 100 χιλιόγραμμα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Εισφορές κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιολάδου

(ECU/100 χγρ)

Κλάση του Κοινού Δασμολογίου	Τρίτες χώρες
07.01 N II	16,06
07.03 A II	16,06
15.17 B I α)	36,50
15.17 B I β)	58,40
23.04 A II	4,80

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1871/85 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Ιουνίου 1985

για τέταρτη τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81 περί της κατατάξεως των ποικιλιών αμπέλου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 του Συμβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 1979 περί κοινής οργανώσεως της αμπελοοινικής αγοράς⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 798/85⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 31 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας:

ότι η κατάταξη των ποικιλιών αμπέλου που γίνονται δεκτές να καλλιεργηθούν στην Κοινότητα καθορίστηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3582/83⁽⁴⁾.

ότι από την πείρα που αποκτήθηκε φαίνεται ότι οι οίνοι που προέρχονται από ορισμένες οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου, καθώς και ορισμένες ποικιλίες επιτραπέζιων σταφυλών που αναφέρονται εδώ και πέντε χρόνια στην κατηγορία των επιτρεπομένων ή προσωρινά επιτρεπομένων για ορισμένες γαλλικές και ελληνικές διοικητικές ενότητες, μπορούν να θεωρηθούν κανονικά ως καλής ποιότητας· ότι είναι, λοιπόν, σκόπιμο να ταξινομηθούν οι ποικιλίες αυτές μεταξύ των συνισταμένων ποικιλιών για τις ίδιες διοικητικές ενότητες σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχείο α) δεύτερη περίπτωση και παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 347/79 του Συμβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 1979 περί των γενικών κανόνων σχετικά με την κατάταξη των ποικιλιών αμπέλου⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχωρήσεως της Ελλάδας·

ότι ενδείκνυται να συμπληρωθεί η κατάταξη των οινοποιημένων ποικιλιών αμπέλου και των επιτραπέζιων σταφυλών προσθέτοντας, μεταξύ των συνισταμένων ή επιτρεπομένων ποικιλιών για ορισμένες ελληνικές και γαλλικές διοικητικές ενότητες, ορισμένες ποικιλίες που έχουν εγγραφεί εδώ και πέντε τουλάχιστον χρόνια στην κατάταξη για μία διοικητική ενότητα που βρίσκεται σε άμεση γειτνίαση και οι οποίες πληρούν, συνεπώς, τον όρο που καθορίζεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοι-

χείο α) πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 347/79·

ότι πρέπει να συμπληρωθεί η σχετική κατάταξη παρεμβάλλοντας ορισμένες οινοποιήσιμες ποικιλίες και μια ποικιλία επιτραπέζιων σταφυλών των οποίων η καλλιεργητική συμπεριφορά κρίθηκε ικανοποιητική μετά από εξέταση· ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 347/79, αυτές οι ποικιλίες μπορούν να επιτραπούν προσωρινά για ορισμένες γερμανικές, ιταλικές και ελληνικές διοικητικές ενότητες·

ότι η εξέταση της καλλιεργητικής συμπεριφοράς ορισμένων οινοποιησίμων ποικιλιών αμπέλου και επιτραπέζιων σταφυλών οι οποίες δεν αναφέρονται μεταξύ των συνιστωμένων ή επιτρεπομένων ποικιλιών για ορισμένες ελληνικές διοικητικές ενότητες ή για ορισμένες διοικητικές ενότητες που δρίσκονται σε άμεση γειτνίαση, κρίθηκε ικανοποιητική και επιτρέπει από τώρα την τελική εκτίμηση της κατατάξεως· ότι πρέπει, λοιπόν, να καταταγούν οι ποικιλίες αυτές μεταξύ των επιτρεπομένων ποικιλιών για τις εν λόγω ελληνικές διοικητικές ενότητες, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 347/79·

ότι η καλλιεργητική συμπεριφορά ορισμένων επιτρεπομένων ελληνικών ποικιλιών αμπέλου και μιας γαλλικής ποικιλίας αμπέλου για ειδική χρήση δεν είναι ικανοποιητική, και είναι, λοιπόν, σκόπιμο να διαγραφούν οι ποικιλίες αυτές από την κατάταξη, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 347/79·

ότι με την ευκαιρία αυτή πρέπει να διορθωθούν ορισμένα λάθη που υπάρχουν στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Οίνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81 τροποποιείται σύμφωνα με τις ενδείξεις που περιλαμβάνονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 54 της 5. 3. 1979, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 89 της 29. 3. 1985, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 381 της 31. 12. 1981, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 356 της 20. 12. 1983, σ. 18.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 54 της 5. 3. 1979, σ. 75.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 26 Ιουνίου 1985.

Για την Επιτροπή
Frans ANDRIESEN
Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81 προποποιείται ως εξής:

I. Στον τίτλο I, το σημείο II «Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας» τροποποιείται ως εξής (οι ποικιλίες αμπέλου παρεμβάλλονται στη θέση που υποδεικνύεται κατ' αλφαβητική σειρά):

3. Διοικητική ενότητα Koblenz:

στην κατάταξη των επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία «Schönburger^(****) (62).»

4. Διοικητική ενότητα Rheinhessen-Pfalz:

στην κατάταξη των επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία «Schönburger^(****) (61).»

II. Στον τίτλο I, το σημείο III «Ελλάς» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«III. ΕΛΛΑΣ

1. Νομός Έδρου (Evrou):

α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Λημνιό (Limnio) N, Ζουμιάτικο (Zoumiatiko) B, Παμίδι (Pamidi) N.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N, Όσιμος Σουφλίου (Orsimos Soufliou) B.

2. Νομός Ροδόπης (Rodopis):

α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Λημνιό (Limnio) N, Ζουμιάτικο (Zoumiatiko) B, Παμίδι (Pamidi) N.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N.

3. Νομός Ξάνθης (Xanthis):

α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Λημνιό (Limnio) N, Ζουμιάτικο (Zoumiatiko) B, Μπατίκι (Batiki) B, Ροδίτης (Roditis) Rs, Παμίδι (Pamidi) N.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N.

4. Νομός Δράμας (Dramas):

α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Λημνιό (Limnio) N, Ζουμιάτικο (Zoumiatiko) B, Ροδίτης (Roditis) Rs, Μπατίκι (Batiki) B, Παμίδι (Pamidi) N.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N.

5. Νομός Καβάλας (Kavalas):

α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Λημνιό (Limnio) N, Παμίδι (Pamidi) N, Ροδίτης (Roditis) Rs; Ζουμιάτικο (Zoumiatiko) B, Μπατίκι (Batiki) B.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N, Ροζακί (Rozaki) B.

(****) Ποικιλία που έχει παρεμβληθεί στην κατάταξη από τις 5 Ιουλίου 1985, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 347/79.

6. Νομός Σερρών (Serrou):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Λημνιό (Limnio) N, Ζουμιάτικο (Zoumiatiko) B, Μπατίκι (Batiki) B, Ροδίτης (Roditis) Rs, Παμίδι (Pamidi) N.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Αγούμαστος (Agoumastos) B, Cinsaut N.

7. Νομός Χαλκιδικής (Chalkidikis):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Λημνιό (Limnio) N, Αθήρι (Athiri) B, Ροδίτης (Roditis) Rs, Ασύρτικο (Assyrtiko) B, Ugni blanc B, Cabernet Sauvignon N, Cabernet franc N, Syrah N, Grenache rouge N.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N, Ζουμιάτικο (Zoumiatiko) B, Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) N, Ροζακί (Rozaki) B, Σαββατιανό (Savatiano) B, Φοκίανο (Fokiano) N, Merlot N, Ξυνόμαυρο (Xynomavro) N.

8. Νομός Θεσσαλονίκης (Thessalonikis):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Ζουμιάτικο (Zoumiatiko) B, Ροδίτης (Roditis) Rs, Λημνιό (Limnio) N, Syrah N, Ugni blanc B, Grenache rouge N.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N, Παμίδι (Pamidi) N, Ροζακί (Rozaki) B, Σαββατιανό (Savatiano) B, Σέφκα (Sefka) N.

9. Νομός Κιλκίς (Kilkis):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Νεγκόσκα (Negoska) N, Ξυνόμαυρο (Xynomavro) N, Ροδίτης (Roditis) Rs.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N, Παμίδι (Pamidi) N, Σέφκα (Sefka) N.

10. Νομός Ημαθίας (Imathias):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Ξυνόμαυρο (Xynomavro) N, Ζουμιάτικο (Zoumiatiko) B, Νεγκόσκα (Negoska) N, Παμίδι (Pamidi) N, Ροδίτης (Roditis) Rs.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N, Μαυρούδι (Mavroudi) N.

11. Νομός Πιερίας (Pierias):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Ζουμιάτικο (Zoumiatiko) B, Μπατίκι (Batiki) B, Ροδίτης (Roditis) Rs.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N, Κουκούλι (Koukouli) B, Σαββατιανό (Savatiano) B, Σέφκα (Sefka) N.

12. Νομός Πέλλης (Pellis):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Ξυνόμαυρο (Xynomavro) N, Ροδίτης (Roditis) Rs, Παμίδι (Pamidi) N.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N, Όψιμος Εδέσσης (Opsimos Edessis) B, Σέφκα (Sefka) N.

13. Νομός Κοζάνης (Kozanis) :**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Μοσχομαύρο (Moschomavro) N, Ξυνόμαυρο (Xynomavro) N, Ροδίτης (Roditis) Rs, Chardonnay B, Sauvignon blanc B, Traminer B, Riesling rhéna B, Merlot N, Cabernet Sauvignon N, Νεγκόσκα (Negoska) N.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Cinsaut N, Μπατίκι (Batiki) B, Κουκούλι (Koukouli) B, Κορίθι (Korithi) N, Σταυρωτό (Stavroto) N, Χονδρόμαυρο (Chondromavro) N.

14. Νομός Φλωρίνης (Florinis) :**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Ξυνόμαυρο (Xynomavro) N, Ροδίτης (Roditis) Rs, Λαγόρθι (Lagorathi) B, Sylvaner B, Chardonnay B, Merlot N.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Cinsaut N, Μοσχοφίλερο (Moschofilero) Rs, Riesling rhéna B, Sauvignon blanc B, Traminer B.

15. Νομός Καστοριάς (Kastorias) :**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Καμία.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Cinsaut N, Ξυνόμαυρο (Xynomavro) N, Merlot N.

16. Νομός Γρεβενών (Grevenon) :**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Ξυνόμαυρο (Xynomavro) N, Chardonnay B, Riesling rhéna B, Traminer B, Merlot N, Cabernet Sauvignon N, Ροδίτης (Roditis) Rs.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Cinsaut N, Βοΐδομάτι (Voïdomati) N, Μοσχομαύρο (Moschomavro) N, Μπατίκι (Batiki) B, Σταυρωτό (Stavroto) N, Λιάτικο (Liatiko) N.

17. Νομός Ιωαννίνων (Ioanninon) :**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Cabernet Sauvignon N, Ντεμπίνα (Debina) B, Chardonnay B, Traminer B, Merlot N.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Βλάχικο (Vlachiko) N, Μπεκάρι (Bekari) N, Μαλαγουζιά (Malagouzia) B.

18. Νομός Θεσπρωτίας (Thesprotias) :**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Καμία.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Ασπρούδες (Asproudes) B, Κοντοκλάδι (Kontokladi) N, Μαυρούδι (Mavroudi) N, Ντεμπίνα (Debina) B.

19. Νομός Άρτης (Artis) :**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Καμία.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Ασπρούδες (Asproudes) B, Μαυρούδι (Mavroudi) N.

20. Νομός Πρεβέζης (Prevezis) :α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Καμία.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Ασπρούδες (Asproudes) Β, Βερτζαμί (Vertzami) Ν, Κορίθι (Korithi) Β, Μαυρούδι (Mavroudi) Ν, Ροδίτης (Roditis) Ρs.

21. Νομός Κερκύρας (Kerkyras) :α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Ροδίτης (Roditis) Ρs, Λημνιό (Limnio) Ν.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Αγούμαστος (Agoumastos) Β, Αμφιόνη (Amfioni) Ν, Βερτζαμί (Vertzami) Ν, Κακοτρύγη (Kakotrygis) Β, Κατσακούλιας (Katsakoulias) Ν, Κοζανίτης (Kozanitis) Β, Πετροκόριθο λευκό (Petrokoritho lefko) Β, Πετροκόριθο μαύρο (Petrokoritho mavro) Ν, Τσαούσι (Tsaoussi) Β, Φειδιά (Fidia) Ν.

22. Νομός Λευκάδος (Lefkados) :α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Βαρδέα (Vardea) Β, Λαγόρθι (Lagorathi) Β, Chardonnay Β, Sylvaner Β, Traminer Β, Βερτζαμί (Vertzami) Ν, Merlot Ν.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Ασπροδέρτζαμο (Asprovertzamo) Β, Γλυκοπάτι (Glykorati) Ν, Θειακό (Thiako) Ν, Κοντοκλάδι (Kontokladi) Β, Κοζανίτης (Kozanitis) Β, Κορινθιακή (Korinthiaki) Ν, Μαυροδάφνη (Mavrodafni) Ν, Πατρινό (Patrino) Ν, Χλώρες (Chlores) Β, Λιάτικο (Liatiko) Ν, Riesling rhénan Β, Semillon Β.

23. Νομός Μαγνησίας (Magnissias) :α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Ροδίτης (Roditis) Ρs, Σαββατιανό (Savatiano) Β, Λημνιό (Limnio) Ν.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Ασπρούδες (Asproudes) Β, Βραδυανό (Vradvano) Ν, Κουμιώτης (Koumiotis) Β, Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) Ν, Μαυρούδι (Mavroudi) Ν, Ρητινό (Ritino) Ν, Σταυρωτό (Stavroto) Ν, Συκιώτης (Sikiotis) Ν, Φιλέρι (Fileri) Ρs.

24. Νομός Λαρίσης (Larissis) :α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*Κρασάτο (Krassato) ⁽²³⁾ Ν, Ξυνόμαυρο (Xynomavro) Ν ⁽²³⁾, Σταυρωτό (Stavroto) ⁽²³⁾ Ν, Μπατίκι (Batiki) Β, Ροδίτης (Roditis) Ρs, Λημνιό (Limnio) Ν.β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut Ν, Κρασάτο (Krassato) Ν, Καρτσιώτης (Kartsiotis) Ν, Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) Ν, Ντεμπίνα (Debina) Β, Ξυνόμαυρο (Xynomavro) Ν, Σαββατιανό (Savatiano) Β, Σταυρωτό (Stavroto) Ν, Merlot Ν.

25. Νομός Τρικάλων (Trikalon) :α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Καμία.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut Ν, Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) Ν, Μπατίκι (Batiki) Β, Ζαλοβίτικο (Zalovitiko) Ν, Ξυνόμαυρο (Xynomavro) Ν.

26. Νομός Καρδίτσης (Karditsis):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Μαύρο Μεσσηνικόλα (Μαυρο Messenikola) N, Ροδίτης (Roditis) Rs, Μπατίκι (Batiki) B, Λημνιό (Limnio) N.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cinsaut N, Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) N, Σέφκα (Sefka) N, Cabernet Sauvignon N, Syrah N, Carignan N.

27. Νομός Ευρυτανίας (Eurytánias):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Καμία.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Ασπρούδες (Asproudes) B, Κοντοκλάδι (Kontokladi) B.

28. Νομός Φθιώτιδος (Fthiotidos):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Καμία.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Βραδυανό (Vradyano) N, Κοντοκλάδι (Kontokladi) B, Μαυρούδι (Mavroudi) N, Ροδίτης (Roditis) Rs, Σαββατιανό (Savatiano) B.

29. Νομός Αιτωλοακαρνανίας (Etolooakarnanias):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Καμία.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Γουστολίδι (Goustolidi) B, Κοριτσάνος (Koritsanos) N, Μαυρούδι (Mavroudi) N, Μυγδάλι (Mygdali) B, Μαλαγουζιά (Malagouzia) B.

30. Νομός Φωκίδος (Fokidos):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Σαββατιανό (Savatiano) B, Ροδίτης (Roditis) Rs.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Κορίθι (Korithi) N, Μαυρούδι (Mavroudi) N, Μούχταρο (Mouchtaro) N, Σκυλοπνίχτης (Skylopnichtis) N.

31. Νομός Βοιωτίας (Viotias):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Σαββατιανό (Savatiano) B, Ροδίτης (Roditis) Rs, Ασύρτικο (Assyrtiko) B, Chardonnay B (¹⁹), Sylvaner B (¹⁹), Sauvignon blanc B (¹⁹).

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Αθήρι (Athiri) B, Καστελιώτικο (Kasteliotiko) N, Κορίθι (Korithi) N, Μούχταρο (Mouchtaro) N, Μουδιάτικο (Moudiatiko) N, Ροζακί (Rozaki) B, Syrah N, Carignan N, Grenache rouge N.

32. Νομός Ευβοίας (Evias):α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Σαββατιανό (Savatiano) B, Ροδίτης (Roditis) Rs, Ασύρτικο (Assyrtiko) B, Λημνιό (Limnio) N, Μανδηλαριά (Mandilaria) N, Ugni blanc B.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Αθήρι (Athiri) B, Βραδυανό (Vradyano) N, Καραμπραϊμής (Karambraïmis) N, Ρητινό (Ritino) N.

33. Νομός Αττικής (Attikis):**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Σαββατιανό (Savatiano) B, Ασύρτικο (Assyrtiko) B, Ροδίτης (Roditis) Rs, Μανδηλαριά (Mandilaria) N, Ugni blanc B, Chardonnay B ⁽¹⁹⁾, Sauvignon blanc B ⁽¹⁹⁾, Sylvaner B ⁽¹⁹⁾, Cabernet Sauvignon N ⁽¹⁹⁾.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλων (*):

Αθήρι (Athiri) B, Μαυρούδι (Mavroudi) N, Φωκιανό (Fokiano) N, Αγιωργίτικο (Agiorgitiko) N, Βιλάννα (Vilana) B, Folle blanche B, Merlot N, Riesling rhéna B.

34. Νομός Πειραιώς (Pireos):**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Καμία.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Ροδίτης (Roditis) Rs, Σαββατιανό (Savatiano) B, Φωκιανό (Fokiano) N.

35. Νομός Κορινθίας (Korinthias):**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Αγιωργίτικο (Agiorgitiko) N, Ροδίτης (Roditis) Rs, Λαγόρθι (Lagorghi) B, Ρομπόλα (Robola) B, Sauvignon blanc B, Chardonnay B.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Ασπρούδες (Asproudes) B, Κορινθιακή (Korinthiaki) N, Μαυρούδι (Mavroudi) N, Σαββατιανό (Savatiano) B, Σουλτανίνα (Soultanina) B.

36. Νομός Αχαΐας (Achaïas):**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Μαυροδάφνη (Mavrodafni) N, Μοσχάτο άσπρο (Moschato aspro) B, Ροδίτης (Roditis) Rs, Βολίτσα μαύρη (Volitsa mavri) ⁽²⁷⁾ N, Λαγόρθι (Lagorghi) B, Μαύρο Καλαβρυτινό (Mavro Kalavritino) ⁽²⁷⁾ N, Ψιλόμαυρο Καλαβρύτων (Psilomavro Kalavryton) ⁽²⁷⁾ N, Chardonnay B, Sauvignon blanc B, Ugni blanc B, Cabernet Sauvignon N, Cabernet franc N, Ρομπόλα (Robola) B, Merlot N, Κορινθιακή (Korinthiaki) ⁽²⁶⁾ N.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου ():**

Ασπρούδες (Asproudes) B, Βολίτσα άσπρη (Volitsa aspri) B, Γουστολίδι (Goustolidi) B, Κοριτσάνος (Koritsanos) N, Κορινθιακή (Korinthiaki) N, Σιδερίτης (Sideritis) Rs, Χονδρόμαυρο (Chondromavro) N, Ψιλόμαυρο (Psilomavro) N, Barbera N, Folle blanche B, Riesling rhéna B, Traminer B.

37. Νομός Ηλείας (Ilias):**α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:**

Ροδίτης (Roditis) Rs, Λαγόρθι (Lagorghi) B, Ugni blanc B, Carignan N, Grenache rouge N, Merlot N, Cabernet Sauvignon N, Cabernet franc N, Αγινθο B.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Ασπρούδες (Asproudes) B, Κορινθιακή (Korinthiaki) N, Κολλινιατικό (Kolliniatiko) N, Μαυρούδι (Mavroudi) N, Μανδηλαριά (Mandilaria) N, Ρεφόσκο (Refosko) N, Σιδερίτης (Sideritis) Rs, Σουλτανίνα (Soultanina) B, Φιλέρι (Fileri) Rs.

(*) Οι ποικιλίες Traminer B και Pinot Noir N έχουν διαγραφεί από την κατάταξη από τις 5 Ιουλίου 1985, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 347/79.

(**) Οι ποικιλίες Pinot Noir N, St. Laurent N και Valteliner grüner B έχουν διαγραφεί από την κατάταξη από τις 5 Ιουλίου 1985 κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 347/79.

38. Νομός Μεσσηνίας (Messinias):*α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Ροδίτης (Roditis) Rs, Arintho B, Ugni blanc B, Carignan N, Grenache rouge N, Merlot N, Cabernet Sauvignon N, Cabernet franc N, Λαγόρθη (Lagorathi) B.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Ασπρούδες (Asproudes) B, Βοϊδομάτης (Voïdomatis) N, Γουστολίδι (Goustolidi) B, Κολλινιατικό (Kolliniatiko) N, Κορινθιακή (Korinthiaki) N, Μανδηλαριά (Mandilaria) N, Μαυρούδι (Mavroudi) N, Σαββατιανό (Savatiano) B, Φιλέρι (Fileri) Rs, Φωκιανό (Fokiano) N, Cinsaut N, Tempranillo N, Ρεφόσκο (Refosko) N.

39. Νομός Λακωνίας (Lakonias):*α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Αθήρι (Athiri) B, Μονεμβασιά (Monemvassia) B, Ροδίτης (Roditis) Rs, Ασύρτικο (Assyrtiko) B, Carignan N, Ugni blanc B.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Ασπρούδες (Asproudes) B, Βοϊδομάτης (Voïdomatis) N, Κολλινιατικό (Kolliniatiko) N, Κυδωνίτσα (Kydonitsa) N, Μαυρούδι (Mavroudi) N, Φιλέρι (Fileri) Rs.

40. Νομός Αρκαδίας (Arkadias):*α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Μοσχοφίλερο (Moschofilero) Rs, Ασπρούδες (Asproudes) B, Λαγόρθη (Lagorathi) B, Ντεμπίνα (Debina) B, Ρομπόλα (Robola) B, Αγιοργίτικο (Agiorgitiko) N, Cabernet Sauvignon N, Cabernet franc N, Merlot N, Arintho B.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου ():*

Κολλινιατικό (Kolliniatiko) N, Μαυρούδι (Mavroudi) N, Ροδίτης (Roditis) Rs, Ρεφόσκο (Refosko) N, Σαββατιανό (Savatiano) B, Σκυλοπνίχτης (Skylopnichtis) N, Φωκιανό (Fokiano) N, Chardonnay B, Riesling rhéнан B, Sauvignon blanc B, Sylvaner vert B, Traminer B.

41. Νομός Αργολίδος (Argolidos):*α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Αγιοργίτικο (Agiorgitiko) N, Ροδίτης (Roditis) Rs, Σαββατιανό (Savatiano) B, Λαγόρθη (Lagorathi) B ⁽¹⁹⁾, Ρομπόλα (Robola) B ⁽¹⁹⁾.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Ασπρούδες (Asproudes) B, Βοϊδομάτης (Voïdomatis) N, Κολλινιατικό (Kolliniatiko) N, Μαυρούδι (Mavroudi) N, Σκυλοπνίχτης (Skylopnichtis) N, Φιλέρι (Fileri) Rs.

42. Νομός Κεφαλληνίας (Kefallinias):*α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Μαυροδάφνη (Mavrodafni) N ⁽²⁰⁾, Μοσχάτο άσπρο (Moschato aspro) B ⁽²⁰⁾, Ρομπόλα (Robola) B ⁽²⁰⁾, Ροδίτης (Roditis) Rs, Κορινθιακή (Korinthiaki) N ⁽²⁹⁾.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Αρακλινός (Araklinos) N, Γουστολίδι (Goustolidi) B, Θειακό (Thiako) N, Κορινθιακή (Korinthiaki) N, Κορφιάτης (Korfiatis) N, Μαυροδάφνη (Mavrodafni) N, Μοσχάτο άσπρο (Moschato aspro) B, Παπαδικό (Paradiko) N, Ρομπόλα (Robola) B, Σκιαδόπουλο (Skiadopoulo) B, Σκυλοπνίχτης (Skylopnichtis) N, Τσαούσι (Tsaoussi) B.

(*) Οι ποικιλίες Pinot Noir N και Valteliner grüner B έχουν διαγραφεί από την κατάταξη από τις 5 Ιουλίου 1985 κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 347/79.

43. **Νομός Ζακύνθου (Zakynthou) :**
- α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Ροδίτης (Roditis) Rs, Σκιαδόπουλο (Skiadoroulo) B, Παύλος (Pavlos) B.
- β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Ασπρούδες (Asproudes) B, Βόσσος (Vossos) B, Βοϊδομάτης (Voïdomatis) N, Γουστολίδι (Goustolidi) B, Κορινθιακή (Korinthiaki) N, Κορίθι (Korithi) B, Κουτσουμπέλι (Koutsoubeli) Rs, Κοντοκλάδι (Kontokladi) B, Κατσακούλιας (Katsakoulas) N, Κοζανίτης (Kozanitis) B, Κοκκινοδοστίτσα (Kokkinovostitsa) N, Ρομπόλα (Robola) B, Σκυλοπνίχτης (Skylopnichtis) N, Φιλέρι (Fileri) Rs.
44. **Νομός Κυκλάδων (Kykliadon) :**
- α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Αηδάνι άσπρο (Aïdani aspro) B, Αθήρι (Athiri) B, Ασύρτικο (Assyrtiko) B, Μονεμβασιά (Monemvassia) B, Μανδηλαριά (Mandilaria) N.
- β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Αηδάνι μαύρο (Aïdani mavro) N, Αγιαννιώτικο (Agianniotiko) N, Αθήρι μαύρο (Athiri mavro) N, Αρμελετούσα (Armeletoussa) N, Βάφτρα (Vaftra) N, Κουμάρι (Koumari) N, Μαυροκόκορας (Mavrokokoras) N, Ξερομαχαιρούδα (Xeromacherouda) B, Ποταμίσι (Potamissi) B, Ροδίτης (Roditis) Rs, Σαββατιανό (Savatiano) B, Φωκιανό (Fokiano) N.
45. **Νομός Λέσβου (Lesvou) :**
- α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Λημνιό (Limnio) N, Μοσχάτο Αλεξανδρείας (Moschato Alexandrias) B.
- β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Σαββατιανό (Savatiano) B, Φωκιανό (Fokiano) N.
46. **Νομός Χίου (Chiou) :**
- α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Χιώτικο κρασερό (Chiotiko krassero) N.
- β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Φωκιανό (Fokiano) N.
47. **Νομός Σάμου (Samou) :**
- α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Μοσχάτο άσπρο (Moschato aspro) B.
- β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Ρητινό (Ritino) N, Φωκιανό (Fokiano) N.
48. **Νομός Δωδεκανήσου (Dodekanissou) :**
- α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Αθήρι (Athiri) B, Μοσχάτο άσπρο (Moschato aspro) B ⁽¹⁾, Μοσχάτο Τράνι (Moschato Trani) B ⁽²⁾, Μανδηλαριά (Mandilaria) N, Ασύρτικο (Assyrtiko) B, Ugni blanc B, Grenache rouge N, Tempranillo N, Syrah N.
- β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Διμινίτης (Diminitis) N, Σουλτανίνα (Soultanina) B, Ροζακί (Rozaki) B, Φωκιανό (Fokiano) N, Cabernet Sauvignon N, Cinsaut N.
49. **Νομός Λασιθίου (Lassithiou) :**
- α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Αθήρι (Athiri) B, Βηλάννα (Vilana) B, Θραψαθήρι (Thrapsathiri) B, Κοτσιφάλι (Kotsifali) N, Λιάτικο (Liatiko) N, Λαδικινό (Ladikino) N, Μανδηλαριά (Mandilaria) N, Carignan N, Ugni blanc B.
- β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*
Πλυτό (Plyto) B, Ροζακί (Rozaki) B, Σουλτανίνα (Soultanina) B.

50. Νομός Ηρακλείου (Irakliou):

α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:

Αθήρι (Athiri) B, Βηλάννα (Vilana) B, Θραψαθήρι (Thrapsathiri) B, Κοτσιφάλι (Kotsifali) N, Λιάτικο (Liatiko) N, Λαδικινό (Ladikino) N, Μανδηλαριά (Mandilaria) N, Sauvignon blanc B, Sylvaner B, Carignan N, Syrah N.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Ροζακί (Rozaki) B, Σουλτανίνα (Soultanina) B, Ταχτάς (Tachtas) B, Cabernet Sauvignon N, Chardonnay B, Grenache rouge N, Tempranillo N, Ugni blanc B.

51. Νομός Ρεθύμνης (Rethimnis):

α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:

Αθήρι (Athiri) B, Βηλάννα (Vilana) B, Θραψαθήρι (Thrapsathiri) B, Κοτσιφάλι (Kotsifali) N, Μανδηλαριά (Mandilaria) N, Τσαρδάννα (Tsardana) N, Ugni blanc B, Sauvignon blanc B, Sylvaner B, Carignan N, Grenache rouge N.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Βιδιανό (Vidiano) B, Βαλαΐτης (Valaïtis) B, Δερματάς (Dermatas) B, Λιάτικο (Liatiko) N, Ροζακί (Rozaki) B, Ρωμέικο (Romeïko) N, Σουλτανίνα (Soultanina) B.

52. Νομός Χανίων (Chanion):

α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:

Αθήρι (Athiri) B, Βηλάννα (Vilana) B, Carignan N, Θραψαθήρι (Thrapsathiri) B, Κοτσιφάλι (Kotsifali) N, Λαδικινό (Ladikino) N, Μανδηλαριά (Mandilaria) N, Μοσχάτο Σπίνας (Moschato Spinas) B, Ρωμέικο (Romeïko) N, Grenache rouge N, Ugni blanc B.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Λιάτικο (Liatiko) N, Ροζακί (Rozaki) B, Σουλτανίνα (Soultanina) B, Tempranillo N, Τσαρδάννα (Tsardana) N, Φωκιανό (Fokiano) N, Cinsaut N, Alicante Bouschet N, Grenache blanc B, Maccabeau R.»

III. Στον τίτλο I, το σημείο IV «Γαλλία» τροποποιείται ως εξής (οι ποικιλίες αμπέλου παρεμβάλλονται στη θέση που υποδεικνύεται κατ' αλφαβητική σειρά):

7. Département de l'Ardèche :

σημείο B:

στην κατάταξη των συνιστωμένων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία «Chenanson N.»

11. Département de l'Aude :

— στο σημείο A:

— στην κατάταξη των συνιστωμένων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία «Vermentino B» και «Chenanson N»,

— από την κατάταξη των επιτρεπομένων ποικιλιών αμπέλου διαγράφονται οι ποικιλίες «Vermentino B» και «Chenanson N (***)».

— στο σημείο B:

— στην κατάταξη των συνιστωμένων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία «Chenanson N»,

— από την κατάταξη των επιτρεπομένων ποικιλιών αμπέλου διαγράφεται η ποικιλία «Chenanson N (***)»

13. Département des Bouches-du-Rhône :

στην κατάταξη των συνιστωμένων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία «Chenanson N.»

16. Département de la Charente :

στην κατάταξη των συνιστωμένων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία «Chardonnay B.»

20. Département de la Haute-Corse et de la Corse du Sud :

- στην κατάταξη των συνιστωμένων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία «Carcajolo N»,
- από την κατάταξη των επιτρεπομένων ποικιλιών αμπέλου διαγράφεται η ποικιλία «Carcajolo N.»

26. Département de la Drôme :

- σημείο B:
- στην κατάταξη των συνιστωμένων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία «Chenanson N.»

30. Département du Gard :

- στην κατάταξη των συνιστωμένων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες «Chenanson N» και «Vermentino B»,
- από την κατάταξη των επιτρεπομένων ποικιλιών αμπέλου διαγράφονται οι ποικιλίες «Chenanson N (*)» και «Vermentino B.»

83. Département du Var :

- στην κατάταξη των συνιστωμένων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία «Chenanson N.»

84. Département de Vaucluse :

- στην κατάταξη των συνιστωμένων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες «Chenanson N» και «Gamay N»,
- από την κατάταξη των επιτρεπομένων ποικιλιών αμπέλου διαγράφεται η ποικιλία «Gamay N.»

IV. Στον τίτλο I, το σημείο V «Ιταλία» τροποποιείται ως εξής (οι ποικιλίες αμπέλου παρεμβάλλονται στη θέση που υποδεικνύεται κατ' αλφαθητική σειρά):

55. Provincia di Perugia :

- στην κατάταξη των επιτρεπομένων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία «Chardonnay B (*)».

56. Provincia di Terni :

- στην κατάταξη των επιτρεπομένων ποικιλιών αμπέλου:
- διαγράφεται η ένδειξη «καμία»,
 - προστίθεται η ποικιλία «Chardonnay B (*)»

(*) Ποικιλία που έχει παρεμβληθεί στην κατάταξη από τις 5 Ιουλίου 1985, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 347/79.

V. Στον τίτλο, II, το σημείο II «Ελλάς» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«II. ΕΛΛΑΣ

1. Νομοί Έβρου (Evrou), Ροδόπης (Rodopis), Ξάνθης (Xanthis), Δράμας (Dramas), Σερρών (Serron) :

α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:

Ροζακί (Rozaki) B ⁽³³⁾, Italia B ⁽³²⁾.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amnourgou) N, Ροζακί (Rozaki) B, Ροζακί μαύρο (Rozaki mavro) N, Σιδερίτης (Sideritis) Rs, Τσαούσι (Tsaoussi) B, Φράουλα (Fraoula) Rs, Όψιμος Σουφλίου (Opsimos Soufliou) B, Καρυδάτο (Karydato) B ⁽³²⁾.

2. Νομός Καβάλας (Kavalas) :

α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:

Alphonse Lavallée N, Italia B, Ροζακί (Rozaki) B.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amnourgou) N, Ροζακί μαύρο (Rozaki mavro) N.

3. Νομοί Θεσσαλονίκης (Thessalonikis), Χαλκιδικής (Chalkidikis), Πιερίας (Pierias), Κιλκίς (Kilkis):*α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Alphonse Lavallée N, Cardinal Rs, Calmeria B, Italia B, Ραζακί (Rozaki) B.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) N, Muscat Reine des vignes B, Όψιμος Εδέσσης (Opsimos Edessis) B, Perlette B, Victoria B (*).

4. Νομοί Ημαθίας (Imathias), Πέλλης (Pellis), Φλωρίνης (Florinis), Καστοριάς (Kastorias), Κοζάνης (Kozanis), Γρεβενών (Grevenon):*α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Καμία.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Calmeria B, Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) N, Όψιμος Εδέσσης (Opsimos Edessis) B, Ροζακί (Rozaki) B, Σιδερίτης (Sideritis) Rs, Φράουλα (Fraoula) Rs.

5. Νομός Λαρίσης (Larissis):*α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Alphonse Lavallée N, Cardinal R, Italia B.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Calmeria B, Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) N, Ροζακί (Rozaki) B, Victoria B.

6. Νομοί Μαγνησίας (Magnissias), Καρδίτσης (Karditsis), Τρικάλων (Trikalon), Φθιώτιδος (Fthiotidos):*α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Καμία.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Cardinal Rs, Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) N, Muscat Reine des vignes B, Ροζακί (Rozaki) B, Σιδερίτης (Sideritis) Rs, Φράουλα (Fraoula) Rs.

7. Νομοί Ιωαννίνων (Ioanninon), Θεσπρωτίας (Thesprotias), Πρεβέζης (Prevezis), Άρτης (Artis), Λευκάδος (Lefkados), Κερκύρας (Kerkyras):*α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Κερκύρας (Kerkyras): Cardinal Rs, Ροζακί (Rozaki) B.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Αετονύχι (Aetonychi) B, Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) N, Σιδερίτης (Sideritis) Rs, Τσαούσι (Tsaoussi) B, Φράουλα (Fraoula) Rs.

8. Νομοί Κορινθίας (Korinthias), Αχαΐας (Achaïas):*α) Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Calmeria B, Cardinal Rs, Gold B, Italia B, Ροζακί (Rozaki) B, Σουλτανίνα (Sultanina) B, Φράουλα (Fraoula) Rs.

β) Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:

Alphonse Lavallée N, Σιδερίτης (Sideritis) Rs, Victoria B (*).

9. **Νομοί Αργολίδος (Argolidos), Αρκαδίας (Arkadias), Λακωνίας (Lakonias), Μεσσηνίας (Messinias), Ηλείας (Ilias), Ζακύνθου (Zakynthou), Κεφαλληνίας (Kefallinias), Αιτωλοακαρνανίας (Etolioakarnanias), Φωκίδος (Fokidos):**

α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cardinal Rs ⁽²⁸⁾.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Αετονύχι (Aetonychi) B, Cardinal Rs, Ροζακί (Rozaki) B, Σιδερίτης (Sideritis) Rs, Φράουλα (Fraoula) Rs.

10. **Νομοί Ευβοίας (Evias), Κυκλάδων (Kykkladon), Δωδεκανήσου (Dodekanissou):**

α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cardinal Rs, Italia B, Ροζακί ⁽²⁹⁾ (Rozaki) B, Σουλτανίνα (Soulтанina) B.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amnourgou) N, Φράουλα (Fraoula) Rg.

11. **Νομοί Βοιωτίας (Viotias), Αττικής (Attikis), Πειραιώς (Pireos), Λέσβου (Lesvou), Χίου (Chiou), Σάμου (Samou):**

α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Καμία.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Αετονύχι (Aetonychi) B, Αυγουλάτο (Avgoulato) B, Cardinal Rs, Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amnourgou) N, Μοσχάτο Αλεξανδρείας (Moschato Alexandrias) B, Ροζακί (Rozaki) B, Σιδερίτης (Sideritis) Rs, Φράουλα (Fraoula) R, Victoria B ^(*).

12. **Νομοί Λασιθίου (Lassithiou), Ηρακλείου (Irakliou), Ρεθύμνης (Rethymnis), Χανίων (Chanion):**

α) *Συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Cardinal Rs, Ροζακί (Rozaki) B, Σουλτανίνα (Soulтанina) B, Italia B.

β) *Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου:*

Aledo B, Alphonse Lavallée N, Ohanez B, Φράουλα (Fraoula) Rs, Victoria B ^(*).

^(*) Ποικιλία που έχει παρεμβληθεί στην κατάταξη από τις 5 Ιουλίου 1985, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 347/79.»

VI. Στον τίτλο IV, υπότιτλος Β, το σημείο II «Ελλάς» συμπληρώνεται ως εξής:

Προστίθεται η ποικιλία υποκειμένου «So4».

VII. Στον τίτλο III, υπότιτλος Β:

α) το σημείο I «Ελλάς» τροποποιείται ως εξής:

— στην παράγραφο 1: «Νομοί Χανίων (Chanion), Ρεθύμνης (Rethymnis), Ηρακλείου (Irakliou), Λασιθίου (Lassithiou), Δωδεκανήσου (Dodekanissou)»:

το στοιχείο γ) διαγράφεται·

— στην παράγραφο 2: «Νομοί Κορινθίας (Korinthias), Ηλείας (Ilias)»:

— προστίθεται ο νομός «Αργολίδος (Argolidos)»,

— το στοιχείο γ) διαγράφεται·

— στην παράγραφο 3: «Νομοί Αχαΐας (Achaias) Μεσσηνίας (Messinias), Ζακύνθου (Zakynthou), Κεφαλληνίας (Kefallinias), Λευκάδος (Lefkados)»:

το στοιχείο γ) διαγράφεται·

β) το σημείο II «Γαλλία» τροποποιείται ως εξής:

στο σημείο I «όσον αφορά την παραγωγή του αποστάγματος οίνου», στην παράγραφος 1 στοιχείο β): «Επιτρεπόμενες ποικιλίες αμπέλου»: η ποικιλία Sauvignon διαγράφεται.

VIII. Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81:

- η υποσημείωση ⁽¹⁹⁾ τροποποιείται ως εξής:
αντί: «⁽¹⁹⁾ Συνιστώμενες αποκλειστικά στην περιοχή Γουμένισσα», να γραφεί: «⁽¹⁹⁾ Συνιστώμενες αποκλειστικά στις ορεινές περιοχές»·
- οι υποσημειώσεις ⁽²⁰⁾, ⁽²¹⁾, ⁽²²⁾, ⁽²⁴⁾ και ⁽²⁵⁾ διαγράφονται·
- η υποσημείωση ⁽²⁸⁾ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«⁽²⁸⁾ Συνιστώμενη αποκλειστικά στους νομούς Αργολίδος, Λακωνίας, Ηλείας, Μεσσηνίας και Ζακύνθου»·
- η υποσημείωση ⁽²⁹⁾ τροποποιείται ως εξής:
αντί: «⁽²⁹⁾ Συνιστώμενη αποκλειστικά στην οροθετημένη περιοχή ονομασίας προελεύσεως ανωτέρας ποιότητας: "Νεμέα",
να γραφεί: «⁽²⁹⁾ Συνιστώμενη αποκλειστικά στην οροθετημένη περιοχή ονομασίας προελεύσεως ελεγχόμενης: "Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας"»·
- η υποσημείωση ⁽³²⁾ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«⁽³²⁾ Συνιστώμενη αποκλειστικά στο νομό Σερρών»·
- η υποσημείωση ⁽³³⁾ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«⁽³³⁾ Συνιστώμενη αποκλειστικά στον νομό Έβρου»·
- προστίθεται η ακόλουθη υποσημείωση:
«⁽⁶²⁾ Επιτρεπόμενη στο Regierungsbezirk Koblenz με εξαίρεση τα Landkreise Ahrweiler και Cochem-Zell, της Verbandsgemeinde Untermosel στο Landkreis Mayen-Koblenz καθώς και στο Stadtteile Güls, Metternich, Moselweiss και Lay der kreisfreien Stadt Koblenz.»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1872/85 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Ιουλίου 1985

σχετικά με την προσαρμογή ορισμένων επιστροφών κατά την εξαγωγή που προκαθορίζονται στον τομέα των σιτηρών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1018/84⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί των γενικών κανόνων για τη χορήγηση επιστροφών για την εξαγωγή στον τομέα των σιτηρών και περί των κριτηρίων καθορισμού του ύψους τους⁽³⁾, και ιδίως τα άρθρα 4 και 5,

Εκτιμώντας:

ότι, για ορισμένα προϊόντα του τομέα των σιτηρών, η επιστροφή που εφαρμόζεται την ημέρα υποβολής της αιτήσεως πιστοποιητικού, προσαρμοσμένη συναρτήσει της τιμής κατωφλίου που ισχύει κατά τον μήνα εξαγωγής, εφαρμόζεται, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, η οποία υποβάλλεται συγχρόνως με την αίτηση του πιστοποιητικού, για εξαγωγή που πρόκειται να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου ισχύος του πιστοποιητικού αυτού·

ότι ορισμένα πιστοποιητικά που αφορούν τον καθορισμό της επιστροφής, τα οποία ζητήθηκαν πριν από το τέλος της περιόδου 1984/85, μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά την περίοδο 1985/86·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες που υπάρχουν επί του παρόντος, πρέπει να θεσπιστούν οι κατάλληλες διατάξεις όσον αφορά τη δυνατότητα προσαρμογής της επιστροφής, μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, πριν από την περάτωση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής, και να υπάρξει έτσι παρέκκλιση από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2042/75 της Επιτροπής της 25ης Ιουλίου 1975 περί των ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής στον τομέα των σιτηρών και της ορύζης⁽⁴⁾, και από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3183/80 της Επιτροπής της 3ης Δεκεμβρίου 1980 περί κοινών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος

των πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα⁽⁵⁾·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, οι επιστροφές που προκαθορίζονται:

— μεταξύ 21 Ιουνίου και 30 Ιουνίου 1985 για τον σκληρό σίτο, τα πλιγούρια και τα σιμιγδάλια σκληρού σίτου,

και

— μεταξύ 21 Ιουνίου και 31 Ιουλίου 1985 για τα άλλα σιτηρά και τα προϊόντα σιτηρών,

προσαρμόζονται, μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2, όταν η περάτωση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής πραγματοποιείται μετά τις 30 Ιουνίου 1985 ή τις 31 Ιουλίου 1985 αντίστοιχα.

2. Η επιστροφή κατά την εξαγωγή αυξάνεται κατά τη διαφορά, εκφρασμένη σε ECU ανά τόνο, που υπάρχει μεταξύ της τιμής κατωφλίου που εφαρμόζεται τον τελευταίο μήνα της περιόδου 1984/85 και της τιμής κατωφλίου που εφαρμόζεται κατά τον πρώτο μήνα της περιόδου 1985/86.

3. Η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να υποβάλλεται μόνο από τους ενδιαφερομένους κατόχους των πιστοποιητικών εξαγωγής στο κράτος μέλος που τα εξέδωσε, πριν από την περάτωση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής των εν λόγω ποσοτήτων.

Αυτό το κράτος μέλος εγγράφει στη θέση 18 του εν λόγω πιστοποιητικού εξαγωγής την προσαρμογή που θα εφαρμοσθεί και θέτει τη σφραγίδα του.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν αμελλητί στην Επιτροπή τις ποσότητες των προϊόντων που αντιστοιχούν στις αιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 21 Ιουνίου 1985.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 107 της 19. 4. 1984, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 78.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 213 της 11. 8. 1975, σ. 5.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 338 της 13. 12. 1980, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Ιουλίου 1985.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESEN

Αντιπρόεδρος

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1873/85 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Ιουλίου 1985

**περί καταργήσεως της εξισωτικής εισφοράς κατά την εισαγωγή ορισμένων ποικιλιών
δαμασκήνων καταγωγής Ισπανίας**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1332/84⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 27 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1814/85 της Επιτροπής της 28ης Ιουνίου 1985⁽³⁾ καθιέρωσε εξισωτική εισφορά κατά την εισαγωγή ορισμένων ποικιλιών δαμασκήνων καταγωγής Ισπανίας·ότι η παρούσα εξέλιξη των τιμών των προϊόντων αυτών καταγωγής Ισπανίας, οι οποίες διαπιστώνονται στις αντιπροσωπευτικές αγορές που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2118/74⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3110/83⁽⁵⁾,

και οι οποίες καταγράφονται ή υπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του εν λόγω κανονισμού, επιτρέπει να διαπιστωθεί ότι οι τιμές εισόδου δύο συνεχών ημερών αγοράς ευρίσκονται σε επίπεδο τουλάχιστον ίσο με τις τιμές αναγωγής· ότι, ως εκ τούτου, πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 26 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 για την κατάργηση της εξισωτικής εισφοράς κατά την εισαγωγή των προϊόντων αυτών καταγωγής Ισπανίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1814/85 καταργείται.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Ιουλίου 1985.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Ιουλίου 1985.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESEN

Αντιπρόεδρος

(¹) ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1.
(²) ΕΕ αριθ. L 130 της 16. 5. 1984, σ. 1.
(³) ΕΕ αριθ. L 169 της 29. 6. 1985, σ. 87.
(⁴) ΕΕ αριθ. L 220 της 10. 8. 1974, σ. 20.
(⁵) ΕΕ αριθ. L 303 της 5. 11. 1983, σ. 5.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1874/85 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Ιουλίου 1985

που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 262/79 όσον αφορά τα προϊόντα που ενσωματώνονται στο συμπυκνωμένο βούτυρο που προορίζεται να μεταποιηθεί σε προϊόντα του τύπου Β

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1968 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1298/85⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 7,

Εκτιμώντας:

ότι το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 262/79 της Επιτροπής της 12ης Φεβρουαρίου 1979 περί της πωλήσεως, σε μειωμένη τιμή, βουτύρου που προορίζεται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων τροφίμων⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 698/85⁽⁴⁾, αναφέρει τα προϊόντα που μπορούν να ενσωματωθούν στο συμπυκνωμένο βούτυρο που προορίζεται για μεταποίηση σε προϊόντα του τύπου Β· ότι η κτηθείσα πείρα απέδειξε ότι και άλλα προϊόντα μπορούν να ενσωματωθούν στα παγωτά· ότι είναι σκόπιμο, συνεπώς, να συμπληρωθεί το εν λόγω παράρτημα·

4. Το παράρτημα II συμπληρώνεται με το ακόλουθο κείμενο:

«είτε IV:

α) 250 χιλιόγραμμα μείγματος που περιέχει:

— ένα ή περισσότερα συστατικά της ξηράς απολιπασμένης ουσίας του γάλακτος,

είτε ως έχει

είτε υπό μορφή αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη ή/και αποβουτυρωμένου γάλακτος σε σκόνη που προέρχεται, ενδεχομένως, από την παρασκευή συμπυκνωμένου βουτύρου περιεκτικότητας σε λιπαρές ουσίες που θα καθορισθεί σύμφωνα με την προδιαγραφή FIL 9B: 1984. ποσότητα των λιπαρών ουσιών πέραν μιας περιεκτικότητας του 1% μειώνεται από την ποσότητα των λιπαρών ουσιών του γάλακτος που μπορούν να τύχουν της ενισχύσεως

ή/και

— του αλεύρου σίτου

ή/και

— του αμύλου και των παραγώγων του, όπως δεξτρίνη, μαλτο-δεξτρίνη, μαλτόζη ή άλλα

ότι θα πρέπει να αυξηθεί το ποσό της μείωσης που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 262/79, λαμβάνοντας υπόψη την αύξηση του κόστους της ενέργειας·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Γάλακτος και Γαλακτοκομικών Προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 262/79 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 5 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο πρώτη περίπτωση, οι όροι «I, II, III ή IV» αντικαθίστανται από τους όρους «I, II, III, IV ή V».
2. Στο άρθρο 5 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίπτωση, οι όροι «I, II ή III» αντικαθίστανται από τους όρους «I, II, III, IV ή V».
3. Στο άρθρο 18 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, το ποσό «14 ECU» αντικαθίσταται από το ποσό «16 ECU».

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 137 της 27. 5. 1985, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 41 της 16. 2. 1979, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 76 της 19. 3. 1985, σ. 5.

ή/και

— ζάχαρης (ζαχαρόζη)

καθώς και

— ενός όγκου αζώτου υπό μορφή αερίου που εξασφαλίζει αφρώδη δομή στο τελικό προϊόν που έχει μέγιστη περιεκτικότητα σε ύδωρ 3 % κατά βάρος,

και

- β) 600 γραμμάρια ενός συστατικού που περιέχει τουλάχιστον 90 % σιτοστερόλης και κυρίως 80 % θητα-σιτοστερόλη ($C_{29}H_{50}O = \Delta$ -5-στιγμασταδιένο-3-θητα-όλη), καθώς και ένα μέγιστο 9 % καμπεστερόλης ($C_{28}H_{48}O = \Delta$ -5-εργοστίνη-3-θητα-όλη) και 1 % άλλων στερολίων που υπάρχουν σε ίχνη, μεταξύ των οποίων η στιγμαστερόλη ($C_{29}H_{48}O = \Delta$ -5,22-στιγμασταδιένο-3-θητα-όλη).

είτε V:

- α) 310 χιλιόγραμμα μείγματος το οποίο περιέχει:

— ένα ή περισσότερα συστατικά απολιπασμένης ξηράς ουσίας του γάλακτος,

είτε ως έχει

είτε υπό μορφή αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη ή/και αποβουτυρωμένου γάλακτος σε σκόνη που προέρχεται ενδεχομένως από την παρασκευή συμπυκνωμένου βουτύρου περιεκτικότητας σε λιπαρές ουσίες που θα καθορισθεί σύμφωνα με την προδιαγραφή FIL 9B: 1984. Η ποσότητα σε λιπαρές ουσίες πέραν μιας περιεκτικότητας 1 % μειούται από την ποσότητα σε λιπαρές ουσίες του γάλακτος που μπορεί να επωφεληθεί από τη μείωση της τιμής

ή/και

— αλεύρου σίτου

ή/και

— αμύλου ή των παραγώγων του, όπως δεξτρίνη, μαλτο-δεξτρίνη, μαλτόζη ή άλλα.

Το μείγμα αυτό διαλύεται ή/και διασπείρεται μέσα στο ύδωρ προκειμένου να επιτευχθεί μία υγρά φάση η οποία γαλακτωματοποιείται με λιπαρή ουσία που προέρχεται από το γάλα στην οποία ενσωματώνονται με διάλυση τα προϊόντα που αναφέρονται στα στοιχεία αα), ββ), καθώς και σε μία από τις περιπτώσεις του γγ) στο στοιχείο β) κατωτέρω.

Το γαλάκτωμα αυτό υποβάλλεται εν συνεχεία σε αποξήρανση με τη μέθοδο «spray» ή με άλλη μέθοδο ισοδύναμου αποτελέσματος προκειμένου να ληφθεί σκόνη ελάχιστης περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που προέρχονται από γάλα 75 % και μέγιστης περιεκτικότητας κατά βάρος σε ύδωρ 2 %, της οποίας η φυσική δομή καθιστά αδύνατο το διαχωρισμό της λιπαράς φάσεως υπό την επίδραση θερμότητας μέχρι θερμοκρασίας τουλάχιστον 80 °C, και

- β) αα) 10,0 χιλιόγραμμα μονογλυκεριδίων των λιπαρών οξέων C_{18} ή/και C_{16} (E 471), βαθμού καθαρότητας τουλάχιστον 90 %, υπολογιζομένου σε μονογλυκερίδια επί ετοιμού προϊόντος που θα ενσωματωθεί, το οποίο ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές που αναφέρονται στην οδηγία 78/663/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

και

- ββ) 100 γραμμάρια παλμιτυλο-6-1-ασκορβικό οξύ (E 304) ή εκχυλίσματα φυσικής προέλευσεως πλούσια σε τοκοφερόλες (E 306) ή σε αλφα-τοκοφερόλη (E 307), μόνα ή σε μείγμα και ανταποκρινόμενα στις προδιαγραφές που αναφέρονται στην οδηγία 77/664/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

και

- γγ) 600 γραμμάρια ενός συστατικού που περιλαμβάνει τουλάχιστον 90 % σιτοστερόλης και κυρίως 80 % θητα-σιτοστερόλης ($C_{29}H_{50}O = \Delta$ -5-στιγμασταδιένο-3-θητα-όλη, καθώς και κατά μέγιστο όριο 9 % καμπεστερόλης ($C_{28}H_{48}O = \Delta$ -5-εργοστενο-3-θητα-όλη) και 1 % άλλων στερολίων τα οποία υπάρχουν σε ίχνη, μεταξύ των οποίων η στιγμαστερόλη ($C_{29}H_{48}O = \Delta$ -5,22-στιγμασταδιένο-3-θητα-όλη).»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Ιουλίου 1985.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESEN

Αντιπρόεδρος

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1875/85 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Ιουλίου 1985

περί τροποποίησης των εισφορών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1018/84⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 14 παράγραφος 4,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς της όρυζας⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1025/84⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 4,τον κανονισμό αριθ. 129 του Συμβουλίου περί της αξίας της λογιστικής μονάδας και των τιμών συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμοσθούν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2543/73⁽⁶⁾, και ιδίως το άρθρο 3,

τη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1734/85⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1865/85⁽⁸⁾.ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1027/84 του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 1984⁽⁹⁾ τροποποίησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2744/75⁽¹⁰⁾ όσον αφορά τα προϊόντα που υπάγονται στη διάκριση 23.02 Α του Κοινού Δασμολογίου.

ότι, για να καταστεί δυνατόν να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Ιουλίου 1985.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESEN

Αντιπρόεδρος

— για τα νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική τους τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με το συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 974/71⁽¹¹⁾ όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 855/84⁽¹²⁾.

— για τα άλλα νομίσματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στον αριθμητικό μέσο των συναλλαγματικών ισοτιμιών όψεως καθενός από αυτά τα νομίσματα, όπως διαπιστώθηκε κατά τη διάρκεια μιας καθορισμένης περιόδου, σε σχέση με τα νομίσματα της Κοινότητας που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση, και του προαναφερθέντος συντελεστή.

ότι οι τιμές αυτές συναλλάγματος είναι εκείνες που διαπιστώθηκαν στις 3 Ιουλίου 1985.

ότι η εισφορά που εφαρμόζεται στο προϊόν βάσεως, η οποία καθορίστηκε τελευταία, απέχει του μέσου όρου των εισφορών περισσότερο από 3,02 ECU ανά τόνο του προϊόντος βάσεως· ότι οι εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος πρέπει, στο εξής, δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1579/74⁽¹³⁾ να τροποποιηθούν σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι προς είσπραξη εισφορές κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα, που περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2744/75, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1027/84 και καθορίζονται στο παράρτημα του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1734/85, τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Ιουλίου 1985.

(1) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.
 (2) ΕΕ αριθ. L 107 της 19. 4. 1984, σ. 1.
 (3) ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 1.
 (4) ΕΕ αριθ. L 107 της 19. 4. 1984, σ. 13.
 (5) ΕΕ αριθ. 106 της 30. 10. 1962, σ. 2553/62.
 (6) ΕΕ αριθ. L 263 της 19. 9. 1973, σ. 1.
 (7) ΕΕ αριθ. L 166 της 26. 6. 1985, σ. 19.
 (8) ΕΕ αριθ. L 174 της 4. 7. 1985, σ. 45.
 (9) ΕΕ αριθ. L 107 της 19. 4. 1984, σ. 15.
 (10) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 65.

(11) ΕΕ αριθ. L 106 της 12. 5. 1971, σ. 1.
 (12) ΕΕ αριθ. L 90 της 1. 4. 1984, σ. 1.
 (13) ΕΕ αριθ. L 168 της 25. 6. 1974, σ. 7.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 περί τροποποιήσεως των εισφορών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με δάση τα σιτηρά και την όρυζα

(ECU/τόνο)

Κλάση του Κοινού Δασμολογίου	Εισφορές	
	Τρίτες χώρες (πλην ACP ή PTOM)	ACP ή PTOM
07.06 A I	99,67 ⁽¹⁾	97,86 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
07.06 A II	102,69 ⁽¹⁾	97,86 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
11.01 Γ ⁽²⁾	185,45	179,41
11.02 A III ⁽²⁾	185,45	179,41
11.02 B I α) 1 ⁽²⁾	162,49	159,47
11.02 B I β) 1 ⁽²⁾	162,49	159,47
11.02 Γ III ⁽²⁾	255,22	249,18
11.02 Δ III ⁽²⁾	104,68	101,66
11.02 E I α) 1 ⁽²⁾	104,68	101,66
11.02 E I β) 1 ⁽²⁾	205,38	199,34
11.02 Z III ⁽²⁾	185,45	179,41
11.04 Γ I	102,69	96,04 ⁽²⁾
11.07 A II α)	188,29 ⁽⁴⁾	177,41
11.07 A II β)	143,44	132,56
11.07 B	165,37 ⁽⁴⁾	154,49

⁽¹⁾ Η εισφορά αυτή περιορίζεται στο 6% της τελωνειακής αξίας, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις.

⁽²⁾ Για το διαχωρισμό μεταξύ των προϊόντων των κλάσεων 11.01 και 11.02 αφενός και εκείνων της διακρίσεως 23.02 Α αφετέρου, θεωρούνται ότι υπάγονται στις κλάσεις 11.01 και 11.02 τα προϊόντα που έχουν ταυτόχρονα:

- περιεκτικότητα σε άμυλο (καθοριζόμενη κατά την τροποποιημένη πολαρομετρική μέθοδο Ewers) μεγαλύτερη από 45% σε βάρος) σε ξηρή ύλη,
- περιεκτικότητα σε τέφρα (σε βάρος) σε ξηρή ύλη (αφαιρουμένων των μεταλλικών υλών που ενδεχομένως προστέθηκαν) μικρότερη από ή ίση με 1,6% για την όρυζα, 2,5% για το σίτο και τη σίκαλη, 3% για την κριθή, 4% για το φαγόπυρο το εδάδιμο, 5% για τη βρώμη και 2% για τα άλλα δημητριακά.

Τα φύτρα σπερμάτων δημητριακών, ολόκληρα, πεπλατυσμένα, σε νιφάδες ή αλεσμένα, υπάγονται εν πάση περιπτώσει στην κλάση 11.02.

⁽⁴⁾ Δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 η εισφορά αυτή μειώνεται κατά 5,44 ECU ανά τόνο για τα προϊόντα καταγωγής Τουρκίας.

⁽²⁾ Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 435/80, δεν εισπράττεται εισφορά για τα επόμενα προϊόντα, καταγωγής χωρών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού και υπερποντίων χωρών και εδαφών:

- ρίζαι αρραρούτης που υπάγονται στη διάκριση ex 07.06 Α·
- άλευρα και σιμιγδάλια αρραρούτης υπαγόμενα στη διάκριση 11.04 Γ·
- άμυλον αρραρούτης υπαγόμενο στη διάκριση ex 11.08 Α V.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1876/85 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Ιουλίου 1985

περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1018/84⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο,

τη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, κατά το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, η διαφορά μεταξύ των τιμών των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού και των τιμών των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα δύναται να καλυφθεί από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι, δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί θεσπίσεως, στον τομέα των σιτηρών, των γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή και τα κριτήρια καθορισμού του ύψους τους⁽³⁾, οι επιστροφές καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη αφενός μεν η κατάσταση και οι προοπτικές εξέλιξης των διαθεσίμων ποσοτήτων σιτηρών και των τιμών τους στην αγορά της Κοινότητας, αφετέρου δε οι τιμές των σιτηρών και των προϊόντων του τομέα των σιτηρών στη διεθνή αγορά· ότι, κατά το εν λόγω άρθρο, έχει επίσης σημασία να εξασφαλισθεί στις αγορές των σιτηρών μια ισορροπία και μια κανονική εξέλιξη των τιμών και των συναλλαγών και, επιπλέον, να ληφθεί υπόψη η οικονομική πλευρά των σχεδιαζομένων εξαγωγών και η ανάγκη αποφυγής διαταραχών στην αγορά της Κοινότητας·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75 καθόρισε στο άρθρο 3 τα ειδικά κριτήρια τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό της επιστροφής των σιτηρών·

ότι για τα άλευρα, τα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου και σικάλεως, τα ειδικά αυτά κριτήρια καθορίζονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75· ότι η επιστροφή που εφαρμόζεται στα προϊόντα αυτά πρέπει να υπολογίζεται αφού ληφθεί υπόψη η αναγκαία ποσότητα σιτηρών για την παρασκευή των εξεταζομένων προϊόντων· ότι οι ποσότητες αυτές έχουν καθορισθεί στον

κανονισμό αριθ. 162/67/ΕΟΚ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1607/71⁽⁵⁾·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύναται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ορισμένα προϊόντα ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι η επιστροφή καθορίζεται μία φορά το μήνα· ότι δύναται να τροποποιείται ενδιάμεσως·

ότι, για να δυνηθεί να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των επιστροφών, ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

- για νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε τιμή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική τους τιμή, πολλαπλασιαζόμενη με το συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 974/71⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 855/84⁽⁷⁾,
- για άλλα νομίσματα, σε τιμή μετατροπής που βασίζεται στον αριθμητικό μέσο των συναλλαγματικών ισοτιμιών όψεως καθενός από αυτά τα νομίσματα, όπως αυτή διαπιστώθηκε κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης περιόδου σε σχέση με τα νομίσματα της Κοινότητας που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση και του προαναφερθέντος συντελεστή·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα των σιτηρών, και ιδίως στις τιμές των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των αναφερομένων στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 προϊόντων, ως έχουν, καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Ιουλίου 1985.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 107 της 19. 4. 1984, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 78.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. 128 της 27. 6. 1967, σ. 2574/67.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 168 της 27. 7. 1971, σ. 16.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 106 της 12. 5. 1971, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 90 της 1. 4. 1984, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Ιουλίου 1985.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESEN

Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1985 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

		(ECU/τόνο)
Κλάση του Κοινού Δασμολογίου	Περιγραφή εμπορευμάτων	Ποσά επιστροφών
10.01 B I	Σίτος μαλακός και σμιγός	
	για τις εξαγωγές προς: — την Ελβετία, Αυστρία και το Λιχτενστάιν — τις άλλες τρίτες χώρες	5,00 6,00
10.01 B II	Σίτος σκληρός	
	για τις εξαγωγές προς: — την Ελβετία, Αυστρία και το Λιχτενστάιν — τις άλλες τρίτες χώρες	30,00 40,00
10.02	Σίκαλις	
	για τις εξαγωγές προς: — την Ελβετία, Αυστρία και το Λιχτενστάιν — τις άλλες τρίτες χώρες	0 0
10.03	Κριθή	
	για τις εξαγωγές προς: — την Ελβετία, Αυστρία και το Λιχτενστάιν	17,00
	— τη ζώνη II β)	22,00
	— την Ιαπωνία — τις άλλες τρίτες χώρες	— 10,00
10.04	Βρώμη	
	για τις εξαγωγές προς: — την Ελβετία, Αυστρία και το Λιχτενστάιν — τις άλλες τρίτες χώρες	— —
10.05 B	Αραβόσιτος άλλος, εκτός από τον αραβόσιτο υβρίδιο για σπορά	—
10.07 B	Κέγχρος	—
10.07 Γ	Σόργο	—
ex 11.01 A	Άλευρα σίτου μαλακού:	
	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 0 μέχρι 520	21,00
	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 521 μέχρι 600	21,00
	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 601 μέχρι 900	18,00
	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 901 μέχρι 1 100	17,00
	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 1 101 μέχρι 1 650 — περιεκτικότητα σε τέφρες από 1 651 μέχρι 1 900	16,00 14,00

		(ECU/τόνο)
Κλάση του Κοινού Δασμολογίου	Περιγραφή εμπορευμάτων	Ποσά επιστροφών
ex 11.01 B	Άλευρα σικάλεως:	
	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 0 μέχρι 700	21,00
	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 701 μέχρι 1 150	21,00
	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 1 151 μέχρι 1 600	21,00
11.02 A I α)	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 1 601 μέχρι 2 000	21,00
	Πλιγούρια και σιμιγδάλια σκληρού σίτου:	
	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 0 μέχρι 1 300 ⁽¹⁾	144,00
	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 0 μέχρι 1 300 ⁽²⁾	137,00
11.02 A I β)	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 0 μέχρι 1 300	122,00
	— περιεκτικότητα σε τέφρες περισσότερο από 1 300	115,00
	Πλιγούρια και σιμιγδάλια μαλακού σίτου:	
	— περιεκτικότητα σε τέφρες από 0 μέχρι 520	21,00

⁽¹⁾ Σιμιγδάλι που έχει ικανότητα διείσδυσης σε κόσκινο που τα διάκενά του έχουν άνοιγμα 0,250 mm, λιγότερο από 10 % βάρος.

⁽²⁾ Σιμιγδάλι που έχει ικανότητα διείσδυσης σε κόσκινο που τα διάκενά του έχουν άνοιγμα 0,160 mm, λιγότερο από 10 % κατά βάρος.

ΣΗΜ: Οι ζώνες είναι αυτές που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1124/77 (ΕΕ αριθ. L 134 της 28. 5. 1977), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 501/85 (ΕΕ αριθ. L 60 της 28. 2. 1985).

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Ιουνίου 1985

για τη συμπλήρωση του παραρτήματος IV της σύμβασης για την προστασία του Ρήνου από τη χημική ρύπανση όσον αφορά το κάδμιο

(85/336/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,
Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,
Εκτιμώντας:

ότι, με την απόφαση 77/586/ΕΟΚ⁽³⁾, η Κοινότητα ενέκρινε τη σύμβαση για την προστασία του Ρήνου από τη χημική ρύπανση, εφεξής καλούμενη «χημική σύμβαση», και το πρόσθετο σύμφωνο της συμφωνίας που υπεγράφη στη Βέρνη στις 29 Απριλίου 1963 σχετικά με τη Διεθνή Επιτροπή για την προστασία του Ρήνου από τη ρύπανση, εφεξής καλούμενη «Διεθνή Επιτροπή»·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 της χημικής σύμβασης, η Διεθνή Επιτροπή προτείνει οριακές τιμές για τις απορρίψεις ορισμένων ουσιών στα επιφανειακά ύδατα της λεκάνης του Ρήνου, μέσω τροποποιήσεων του παραρτήματος IV της χημικής σύμβασης· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 14 της χημικής σύμβασης, για να τεθούν σε ισχύ οι τροποποιήσεις αυτές είναι αναγκαία η ομόφωνη έγκρισή του από τα συμβαλλόμενα μέρη·

ότι η Διεθνή Επιτροπή επεξεργάστηκε οριακές τιμές για το κάδμιο με τη μορφή πρότασης που αποβλέπει στη συμπλήρωση του παραρτήματος IV της χημικής σύμβασης·

ότι η οδηγία 83/513/ΕΟΚ⁽⁴⁾ ορίζει τις οριακές τιμές για τις απορρίψεις καδμίου στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας· ότι οι εν λόγω οριακές τιμές ταυτίζονται με

τις τιμές που ορίζονται στην πρόταση της Διεθνούς Επιτροπής·

ότι η Κοινότητα, ως συμβαλλόμενο μέρος της χημικής σύμβασης, είναι σκόπιμο να εγκρίνει την εν λόγω πρόταση,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η πρόταση της Διεθνούς Επιτροπής για την προστασία του Ρήνου από τη ρύπανση, που αποβλέπει στη συμπλήρωση, όσον αφορά το κάδμιο, του παραρτήματος IV της σύμβασης για την προστασία του Ρήνου από τη χημική ρύπανση, εγκρίνεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Το κείμενο της πρότασης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου κοινοποιεί στην κυβέρνηση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας την έγκριση της πρότασης που αναφέρεται στο άρθρο 1, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται από τη χημική σύμβαση.

Λουξεμβούργο, 27 Ιουνίου 1985.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. BIONDI

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 16 της 17. 1. 1985, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 94 της 15. 4. 1985, σ. 131.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 240 της 19. 9. 1977, σ. 35.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 291 της 24. 10. 1983, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πρόταση της Διεθνούς Επιτροπής για την προστασία του Ρήνου από τη ρύπανση, η οποία αποδίδει στη συμπλήρωση του παραρτήματος IV της σύμβασης για την προστασία του Ρήνου από τη χημική ρύπανση, που υπεγράφη στη Βόννη στις 3 Δεκεμβρίου 1976

Η Διεθνής Επιτροπή για την προστασία του Ρήνου από τη ρύπανση, αναφερόμενη στη σύμβαση σχετικά με την προστασία του Ρήνου από τη χημική ρύπανση, που υπεγράφη στη Βόννη στις 3 Δεκεμβρίου 1976, εκτιμώντας ιδίως τα άρθρα 3, 4, 5 και 14 της εν λόγω σύμβασης, προτείνει στα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης τη συμπλήρωση του παραρτήματος IV της σύμβασης της 3ης Δεκεμβρίου 1976 με τον τρόπο που ακολουθεί όσον αφορά το κάδμιο:

Ουσία ή ομάδα ουσία	Προέλευση	Οριακή τιμή εκφραζόμενη σε μέγιστη συγκέντρωση ουσίας	Οριακή τιμή εκφραζόμενη σε μέγιστη ποσότητα ουσίας	Όριο της προθεσμίας για τις υπάρχουσες απορρίψεις	Παρατηρήσεις	
1	2	3	4	5	6	
Κάδμιο	1. Εξαγωγή του ψευδαργύρου, εξευγενισμός του μολύβδου και του ψευδαργύρου, βιομηχανία των μη σιδηρούχων μετάλλων και του μεταλλικού καδμίου	Σε μηνιαίο μέσο όρο 0,2 χιλιοστόγραμμα καδμίου ανά λίτρο λύματος		1. 1. 1989	(1) (2) (3) (4)	
		Για τις υπάρχουσες απορρίψεις ισχύει σε μηνιαίο μέσο όρο η προσωρινή οριακή τιμή των 0,3 χιλιοστογράμμων καδμίου ανά λίτρο λύματος		1. 1. 1986		
	2. Παρασκευή ενώσεων καδμίου	Σε μηνιαίο μέσο όρο 0,2 χιλιοστόγραμμα καδμίου ανά λίτρο λύματος	(5)		1. 1. 1989	(1) (2) (3)
		Για τις υπάρχουσες απορρίψεις ισχύει σε μηνιαίο μέσο όρο η προσωρινή οριακή τιμή των 0,5 χιλιοστογράμμων καδμίου ανά λίτρο λύματος	Για τις υπάρχουσες απορρίψεις ισχύει σε μηνιαίο μέσο όρο η προσωρινή οριακή τιμή των 0,5 χιλιογράμμων καδμίου ανά τόνο καδμίου που χρησιμοποιείται στην παραγωγή		1. 1. 1986	
	3. Παρασκευή χρωστικών ουσιών	Σε μηνιαίο μέσο όρο 0,2 χιλιοστόγραμμα καδμίου ανά λίτρο λύματος	(5)		1. 1. 1989	(1) (2) (3)
		Για τις υπάρχουσες απορρίψεις ισχύει σε μηνιαίο μέσο όρο η προσωρινή οριακή τιμή των 0,5 χιλιοστογράμμων καδμίου ανά λίτρο λύματος	Για τις υπάρχουσες απορρίψεις ισχύει σε μηνιαίο μέσο όρο η προσωρινή οριακή τιμή των 0,3 χιλιογράμμων καδμίου ανά τόνο καδμίου που χρησιμοποιείται στην παραγωγή		1. 1. 1986	
	4. Παρασκευή σταθεροποιητών	Σε μηνιαίο μέσο όρο 0,2 χιλιοστόγραμμα καδμίου ανά λίτρο λύματος	(5)		1. 1. 1989	(1) (2) (3)
		Για τις υπάρχουσες απορρίψεις ισχύει σε μηνιαίο μέσο όρο η προσωρινή οριακή τιμή των 0,5 χιλιοστογράμμων καδμίου ανά λίτρο λύματος	Για τις υπάρχουσες απορρίψεις ισχύει σε μηνιαίο μέσο όρο η προσωρινή οριακή τιμή των 0,5 χιλιογράμμων καδμίου ανά τόνο καδμίου που χρησιμοποιείται στην παραγωγή		1. 1. 1986	

Ουσία ή ομάδα ουσία	Προέλευση	Οριακή τιμή εκφραζόμενη σε μέγιστη συγκέντρωση ουσίας	Οριακή τιμή εκφραζόμενη σε μέγιστη ποσότητα ουσίας	Όριο της προθεσμίας για τις υπάρχουσες απορρίψεις	Παρατηρήσεις	
1	2	3	4	5	6	
Κάδμιο (συνέχεια)	5. Παραγωγή πρωτεουσών και δευτερευουσών συστοιχιών συσσώρευσης	Σε μηνιαίο μέσο όρο 0,2 χιλιοστόγραμμα καδμίου ανά λίτρο λύματος	(⁵)	1. 1. 1989	(1) (2) (3)	
		Για τις υπάρχουσες απορρίψεις ισχύει σε μηνιαίο μέσο όρο η προσωρινή οριακή τιμή των 0,5 χιλιοστογράμμων καδμίου ανά λίτρο λύματος	Για τις υπάρχουσες απορρίψεις ισχύει σε μηνιαίο μέσο όρο η προσωρινή οριακή τιμή των 1,5 χιλιογράμμων καδμίου ανά τόνο καδμίου που χρησιμοποιείται στην παραγωγή	1. 1. 1986		
	6. Ηλεκτρολυτική επικάλυψη	Σε μηνιαίο μέσο όρο 0,2 χιλιοστόγραμμα καδμίου ανά λίτρο λύματος	(⁵)	1. 1. 1989	(1) (2) (3) (6)	
		Για τις υπάρχουσες απορρίψεις ισχύει σε μηνιαίο μέσο όρο η προσωρινή οριακή τιμή των 0,5 χιλιοστογράμμων καδμίου ανά λίτρο λύματος	Για τις υπάρχουσες απορρίψεις ισχύει σε μηνιαίο μέσο όρο η προσωρινή οριακή τιμή των 0,3 χιλιογράμμων καδμίου ανά τόνο καδμίου που χρησιμοποιείται στην παραγωγή	1. 1. 1986		
	7. Παραγωγή φωσφορικού οξέος ή/και φωσφορικών λιπασμάτων από φωσφορικά πετρώματα					(1) (2) (3) (7)

Σε περίπτωση ανάγκης, προτείνονται, σε μεταγενέστερο στάδιο, από τη Διεθνή Επιτροπή οριακές τιμές για άλλες βιομηχανίες. Εν τω μεταξύ, οι κυβερνήσεις καθορίζουν αυτόνομα, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 της σύμβασης, πρότυπα αποβολής για το κάδμιο. Τα πρότυπα αυτά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα καλύτερα διαθέσιμα τεχνικά μέσα, και οι τιμές που ορίζονται σ' αυτά δεν πρέπει να είναι λιγότερο αυστηρές από την πιο συγκρίσιμη οριακή τιμή που περιλαμβάνεται στον ανώτερο πίνακα.

Κατ' εφαρμογή των άρθρων 14 και 19 της σύμβασης, οι διατάξεις που περιέχονται στον ανωτέρω πίνακα τίθενται σε ισχύ μετά την ομόφωνη έγκριση από τα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης.

Τα συμβαλλόμενα μέρη κοινοποιούν την έγκρισή τους στην κυβέρνηση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, που με τη σειρά της δεδαιώνει την παραλαβή των δηλώσεων αυτών.

- (1) Οι οριακές τιμές που αναγράφονται στις προηγούμενες στήλες αναφέρονται στον προσδιορισμό του καδμίου που περιέχεται σε μη διηθημένο δείγμα. Εφαρμόζονται για το συνολικό κάδμιο από το σύνολο των λυμάτων που προκύπτουν από τις μεθόδους παραγωγής και προέρχονται από την τοποθεσία της εγκατάστασης παραγωγής.
Αν τα λύματα που περιέχουν κάδμιο υφίστανται κατεργασία εκτός της τοποθεσίας της εγκατάστασης παραγωγής σε εγκατάσταση που προορίζεται για την εξάλειψη του καδμίου, οι κυβερνήσεις μπορούν να επιτρέψουν την εφαρμογή των οριακών τιμών στο σημείο απόρριψης κατά την έξοδο από την εγκατάσταση εξάλειψης.
- (2) Οι ημερήσιες οριακές τιμές λαμβάνονται αν πολλαπλασιαστούν επί δύο οι μηνιαίες οριακές τιμές των προηγούμενων στηλών.
Όσον αφορά τις μεθόδους μετρήσεων, αναλύσεων και δειγματοληψίας, βλέπε τις συστάσεις της Διεθνούς Επιτροπής που έγιναν στις 20 Ιουνίου 1983 στο Λουξεμβούργο.
- (3) Στις περιπτώσεις των βιομηχανικών τομέων για τους οποίους οι οριακές τιμές εκφράζονται σε μέγιστη συγκέντρωση και σε μέγιστη ποσότητα καδμίου, πρέπει να εφαρμόζονται και οι δύο. Εντούτοις, οι αρμόδιες αρχές είναι δυνατόν να χορηγήσουν άδειες με πρότυπα αποβολής που υπερβαίνουν την εφαρμόσιμη οριακή τιμή που εκφράζεται σε μέγιστη συγκέντρωση, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες δύο προϋποθέσεις:
- ο απορριπτόμενος όγκος λύματος είναι ισχυρά μειωμένος εξαιτίας ειδικών μέτρων για την εξοικονόμηση ύδατος, και
 - τηρείται η οριακή τιμή που εκφράζεται σε μέγιστη ποσότητα καδμίου.
- (4) Όσον αφορά το βιομηχανικό τομέα I για τον οποίο υπάρχουν μόνον οριακές τιμές σε μέγιστη συγκέντρωση, οι κυβερνήσεις, αποβλέποντας στη μελλοντική δημιουργία οριακών τιμών εκφραζόμενων σε μέγιστη ποσότητα, στον καθορισμό αυτών των οριακών τιμών και στην έναρξη ισχύος τους την 1η Ιανουαρίου 1989, διαβιβάζουν τουλάχιστον κάθε δύο έτη στη Διεθνή Επιτροπή δεδομένα σχετικά με τις μέσες μηνιαίες ποσότητες καδμίου ανά τόνο παραγομένου καδμίου, οι οποίες πράγματι απορρίπτονται από τους διάφορους κλάδους του βιομηχανικού τομέα I.
- (5) Είναι, προς το παρόν, αδύνατον να καθοριστούν οριακές τιμές εκφραζόμενες σε μέγιστη ποσότητα. Η Διεθνή Επιτροπή θα προτείνει, κατά περίπτωση, τις τιμές αυτές όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 της σύμβασης. Εφόσον η Διεθνή Επιτροπή δεν προτείνει οριακές τιμές, διατηρούνται οι εκφραζόμενες σε μέγιστη ποσότητα τιμές που πρέπει να τηρούνται από την 1η Ιανουαρίου 1986.
- (6) Οι κυβερνήσεις είναι δυνατόν να τιμών έως την 1η Ιανουαρίου 1989, την εφαρμογή των οριακών τιμών για τις εγκαταστάσεις που δεν απορρίπτουν περισσότερα από 10 χιλιόγραμμα καδμίου το έτος και των οποίων το σύνολο των κάδων ηλεκτρολυτικής επικάλυψης αντιπροσωπεύει όγκο κατώτερο από 1,5 m³, εφόσον τεχνική ή διοικητική κατάσταση καθιστά αυτό το μέτρο απόλυτα αναγκαίο.
- (7) Η περιεκτικότητα σε κάδμιο των απορρίψεων από το βιομηχανικό τομέα 7 είναι δυνατόν να είναι μειωμένη σε μεγάλο βαθμό αν τα απόβλητα που περιέχουν κάδμιο έχουν εξαλειφθεί. Τα απόβλητα πρέπει να απομακρυνθούν από τα λύματα, στην περίπτωση που είναι δυνατή η αποθήκευση στο έδαφος ή η ανακύκλωση, με τέτοιο τρόπο ώστε να μην αυξάνεται ο κίνδυνος για το περιβάλλον. Εντούτοις, εξαιτίας τοπικών συνθηκών, δεν είναι μέχρι σήμερα δυνατή μια ανάλογη εξάλειψη σε όλες τις περιπτώσεις. Για το λόγο αυτό, οι τεχνικές μέθοδοι που είναι αποδεκτές από οικονομική άποψη και καθιστούν δυνατή τη συστηματική εξαγωγή του καδμίου από αυτές τις απορρίψεις δεν είναι πάντα εφαρμόσιμες στις περιπτώσεις αυτές. Για το βιομηχανικό τομέα 7 δεν έχει, λοιπόν, καθοριστεί καμία οριακή τιμή. Λαμβανομένων υπόψη των μεγάλων ποσοτήτων καδμίου που απορρίπτονται από το βιομηχανικό τομέα 7, η Διεθνή Επιτροπή θα επεξεργαστεί, το ταχύτερο δυνατόν μόλις υπάρξουν διαθέσιμες ανάλογες μέθοδοι, πρόταση σχετικά με τις οριακές τιμές γι' αυτόν το βιομηχανικό τομέα. Εν τω μεταξύ, οι κυβερνήσεις καθορίζουν αυτόνομα, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 της σύμβασης, πρότυπα αποβολής για το κάδμιο λαμβάνοντας υπόψη τις κατάλληλες δυνατότητες για την εξάλειψη των αποβλήτων που περιέχουν κάδμιο. Για τις νέες απορρίψεις απαιτείται η εξάλειψη των αποβλήτων από τα λύματα.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Ιουνίου 1985

για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον

(85/337/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 100 και 235,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι τα προγράμματα δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στον τομέα του περιβάλλοντος του 1973⁽⁴⁾ και του 1977⁽⁵⁾, καθώς και το πρόγραμμα δράσης του 1983⁽⁶⁾ των οποίων οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών, υπογραμμίζουν ότι η καλύτερη πολιτική περιβάλλοντος συνίσταται στην πρόληψη στην πηγή της δημιουργίας ρυπάνσεων ή οχλήσεων και όχι στην καταπολέμηση των επιδράσεων τους εκ των υστέρων· ότι επιβεβαιώνουν την ανάγκη να λαμβάνονται υπόψη όσο το δυνατό πιο έγκαιρα οι επιπτώσεις στο περιβάλλον όλων των τεχνικών διαδικασιών σχεδιασμού και λήψη αποφάσεων· ότι, για το σκοπό αυτό, προβλέπουν την εφαρμογή διαδικασιών για την εκτίμηση παρόμοιων επιπτώσεων·

ότι οι διαφορές μεταξύ των νομοθεσιών που ισχύουν στα διάφορα κράτη μέλη στον τομέα της εκτίμησης των επιπτώσεων των σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον μπορούν να δημιουργήσουν άνισες συνθήκες ανταγωνισμού, και να έχουν, εκ τούτου, άμεση επίπτωση στη λειτουργία της κοινής αγοράς· ότι πρέπει, συνεπώς, να γίνει η προσέγγιση των νομοθεσιών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 100 της συνθήκης·

ότι, αφετέρου, είναι απαραίτητο να επιτευχθεί ο ένας από τους στόχους της Κοινότητας στον τομέα της

προστασίας του περιβάλλοντος και της ποιότητας της ζωής·

ότι, επειδή οι προς το σκοπό αυτό απαιτούμενες εξουσίες δεν προβλέπονται από τη συνθήκη, πρέπει να γίνει επίκληση του άρθρου 235 αυτής·

ότι πρέπει να εισαχθούν γενικές αρχές για την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον με σκοπό τη συμπλήρωση και το συντονισμό των διαδικασιών με τις οποίες χορηγούνται άδειες για σχέδια δημοσίων και ιδιωτικών έργων που μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον·

ότι η χορήγηση αδειας για σχέδια δημοσίων και ιδιωτικών έργων που μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον πρέπει να γίνεται μόνο μετά από προηγούμενη εκτίμηση των σημαντικών επιδράσεων που ενδέχεται να έχουν αυτά τα σχέδια στο περιβάλλον· ότι αυτή η εκτίμηση πρέπει να γίνεται με βάση τις κατάλληλες πληροφορίες που παρέχει ο κύριος του έργου και, ενδεχόμενα, να συμπληρώνεται από τις αρχές και το κοινό που μπορεί να αφορά το σχέδιο·

ότι είναι απαραίτητο να εναρμονιστούν οι αρχές που θα διέπουν την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον, όσον αφορά ιδίως τα σχέδια που θα πρέπει να υπόκεινται σε εκτίμηση, οι βασικές υποχρεώσεις του κυρίου του έργου, και το περιεχόμενο της εκτίμησης·

ότι τα σχέδια που ανήκουν σε ορισμένες κατηγορίες έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και ότι, κατ' αρχήν, πρέπει να υπόκεινται συστηματικά σε εκτίμηση·

ότι άλλες κατηγορίες σχεδίων δεν έχουν απαραίτητα σε όλες τις περιπτώσεις σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και ότι τα σχέδια αυτά πρέπει να υπόκεινται σε εκτίμηση όταν τα κράτη μέλη κρίνουν ότι τα χαρακτηριστικά τους το απαιτούν·

ότι, για τα σχέδια που υπόκεινται σε εκτίμηση, πρέπει να παρέχονται ορισμένες ελάχιστες πληροφορίες σχετικά με το σχέδιο και τις επιπτώσεις του·

ότι οι επιδράσεις ενός σχεδίου στο περιβάλλον πρέπει να εκτιμώνται με σκοπό την προστασία της ανθρώπινης υγείας, τη συμβολή, με τη δημιουργία ενός καλύτερου περιβάλλοντος, στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής, τη φροντίδα για τη διατήρηση των ποικιλιών των ειδών και τη διατήρησή της αναπαραγωγικής ικανότητας του οικοσυστήματος ως θεμελιώδους πόρου της ζωής·

(1) ΕΕ αριθ. C 169 της 9. 7. 1980, σ. 14.

(2) ΕΕ αριθ. C 66 της 15. 3. 1982, σ. 89.

(3) ΕΕ αριθ. C 185 της 27. 7. 1981, σ. 8.

(4) ΕΕ αριθ. C 112 της 20. 12. 1973, σ. 1.

(5) ΕΕ αριθ. C 139 της 13. 6. 1977, σ. 1.

(6) ΕΕ αριθ. C 46 της 17. 2. 1983, σ. 1.

ότι δεν πρέπει, ωστόσο, να εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία στα σχέδια που εγκρίνονται λεπτομερώς με ειδική εθνική νομοθετική πράξη, επειδή οι επιδιωκόμενοι με την παρούσα οδηγία στόχοι, συμπεριλαμβανομένου και του στόχου για την παροχή πληροφοριών επιτυγχάνονται με τη νομοθετική διαδικασία.

ότι δύναται, εξάλλου, να αποδειχθεί σκόπιμη, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η εξαίρεση ενός ειδικού σχεδίου από τις διαδικασίες εκτίμησης που προβλέπει η παρούσα οδηγία, με την επιφύλαξη κατάλληλης πληροφόρησης της Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον των σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

2. Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

σχέδιο:

- η υλοποίηση κατασκευαστικών εργασιών ή άλλων εγκαταστάσεων ή έργων,
- άλλες επεμβάσεις στο φυσικό περιβάλλον ή το τοπίο, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι επεμβάσεις που αφορούν τη εκμετάλλευση των πόρων του εδάφους.

κύριος του έργου:

είτε ο υποβάλλον αίτηση για άδεια που αφορά σχέδιο ιδιωτικού έργου, είτε η δημόσια αρχή που αναλαμβάνει την πρωτοβουλία για ένα σχέδιο.

άδεια:

απόφαση της ή των αρμόδιων αρχών που δίνει το δικαίωμα στον κύριο του έργου να πραγματοποιήσει το σχέδιο.

3. Αρμόδια(ες) αρχή(ες) είναι αυτή(ες) που ορίζουν τα κράτη μέλη για την εκπλήρωση των καθηκόντων που απορρέουν από την παρούσα οδηγία.

4. Η παρούσα οδηγία δεν αφορά τα σχέδια που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας.

5. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα σχέδια που εγκρίνονται καταλεπτώς με ειδική εθνική νομοθετική πράξη, καθώς οι στόχοι που επιδιώκονται με την παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένης και της επιδιωκόμενης παροχής πληροφοριών, επιτυγχάνονται μέσω της νομοθετικής διαδικασίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις απαραίτητες διατάξεις ώστε τα σχέδια που, ιδίως, λόγω της φύσης, του μεγέθους ή της θέσης τους, μπορούν να έχουν σημαντικές

επιπτώσεις στο περιβάλλον, να υποβάλλονται σε εκτίμηση όσον αφορά τις επιπτώσεις τους πριν δοθεί η άδεια.

Αυτά τα σχέδια καθορίζονται στο άρθρο 4.

2. Η εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον μπορεί να διεξάγεται από τα κράτη μέλη στα πλαίσια των υπάρχουσών διαδικασιών παροχής αδειών για σχέδια ή, αν δεν υπάρχει τέτοια διαδικασία, στα πλαίσια άλλων διαδικασιών ή των διαδικασιών που θα θεσπιστούν για την εκπλήρωση των στόχων της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να εξαιρούν, εν όλω ή εν μέρει, ένα ειδικό σχέδιο από τις διατάξεις που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη:

- α) εξετάζουν αν ενδείκνυται άλλη μορφή εκτίμησης, αν είναι σκόπιμο, να τίθενται στη διάθεση του κοινού οι πληροφορίες που συλλέγονται κατ' αυτό τον τρόπο.
- β) θέτουν στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού τις πληροφορίες σχετικά με την εξαίρεση αυτή και τους λόγους για τους οποίους παρέχεται.
- γ) ενημερώνουν την Επιτροπή, πριν από την παροχή της άδειας, για τους λόγους οι οποίοι δικαιολογούν την παρεχόμενη εξαίρεση και της δίνουν τις πληροφορίες τις οποίες, ενδεχομένως, θέτουν στη διάθεση των δικών τους υπηκόων.

Η Επιτροπή διαβιβάζει αμέσως τα έγγραφα που λαμβάνει στα άλλα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή κάνει κάθε χρόνο απολογισμό της εφαρμογής της παρούσας παραγράφου στο Συμβούλιο.

Άρθρο 3

Η εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον εντοπίζει, περιγράφει και αξιολογεί κατάλληλα, σε συνάρτηση με κάθε ειδική περίπτωση και σύμφωνα με τα άρθρα 4 έως 11 τις άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις ενός σχεδίου πάνω στους εξής παράγοντες:

- στον άνθρωπο, στην πανίδα και στη χλωρίδα,
- στο έδαφος, στα ύδατα, στον αέρα, στο κλίμα και στο τοπίο,
- στην αλληλεπίδραση των παραγόντων που αναφέρονται στην πρώτη και δεύτερη περίπτωση,
- στα υλικά αγαθά και στην πολιτιστική κληρονομιά.

Άρθρο 4

1. Τα σχέδια των κατηγοριών που αναφέρονται στο παράρτημα I, με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 3, υποβάλλονται σε εκτίμηση, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10.

2. Τα σχέδια τα οποία υπάγονται στις κατηγορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II, υποβάλλονται σε εκτίμηση, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, όταν τα κράτη μέλη κρίνουν ότι το απαιτούν τα χαρακτηριστικά τους.

Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν ιδίως να συγκεκριμενοποιούν ορισμένους τύπους σχεδίων προς εκτίμηση ή να καθορίζουν τα κριτήρια ή/και τα κατώφλια που πρέπει να επιλεγούν προκειμένου να μπορεί να καθοριστεί ποια από τα σχέδια που υπάγονται στις κατηγορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II πρέπει να υποβληθούν σε εκτίμηση σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10.

Άρθρο 5

1. Στην περίπτωση των σχεδίων που, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε ο κύριος του έργου να παρέχει, υπό την κατάλληλη μορφή, τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα III, στο μέτρο που:

- α) τα κράτη μέλη κρίνουν ότι οι πληροφορίες αυτές ανταποκρίνονται σε ένα δεδομένο στάδιο της διαδικασίας για άδεια και στα ειδικά χαρακτηριστικά ενός συγκεκριμένου σχεδίου ή ενός τύπου σχεδίου και των στοιχείων του περιβάλλοντος που ενδέχεται να θιγούν·
- β) τα κράτη μέλη κρίνουν ότι μπορούν εύλογα να απαιτήσουν από τον κύριο του έργου να συλλέξει τα στοιχεία, λαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, υπόψη τις υπάρχουσες γνώσεις και μεθόδους εκτίμησης.

2. Οι πληροφορίες τις οποίες παρέχει ο κύριος του έργου, σύμφωνα με την παράγραφο 1, πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

- περιγραφή του σχεδίου ως προς τη θέση, το σχεδιασμό και το μέγεθός του,
- περιγραφή των μέτρων που μελετώνται προκειμένου να αποφευχθούν, να μειωθούν και, αν είναι δυνατό, να αντιμετωπισθούν οι σημαντικότερες δυσμενείς επιπτώσεις,
- τα απαραίτητα στοιχεία για την εξακρίβωση και την εκτίμηση των σημαντικών επιπτώσεων που το σχέδιο προβλέπεται ότι θα έχει στο περιβάλλον,
- μία μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, όταν το κρίνουν απαραίτητο, ώστε οι αρχές να παρέχουν, στον κύριο του έργου, τις κατάλληλες πληροφορίες που διαθέτουν.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι αρχές τις οποίες μπορεί να αφορά το σχέδιο, εξαιτίας της ειδικής τους ευθύνης στον τομέα του περιβάλλοντος, να έχουν τη δυνατότητα να διατυπώνουν γνώμη για την αίτηση αδειας. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές των οποίων πρέπει να ζητηθεί η γνώμη, γενικά ή κατά περίπτωση, κατά την υποβολή των αιτήσεων αδειας. Στις αρχές αυτές γνωστοποιούνται οι

πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί δυνάμει του άρθρου 5. Ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιείται η διαβούλευση αυτή ορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε:

- να τίθεται στα διάθεση του κοινού κάθε αίτηση άδειας, καθώς και οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται δυνάμει του άρθρου 5,
- να δίνεται στο ενδιαφερόμενο κοινό η δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του πριν αρχίσει το σχέδιο.

3. Ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιείται αυτή η πληροφόρηση και η διαβούλευση ορίζεται από τα κράτη μέλη, που μπορούν, ιδίως, ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των σχετικών σχεδίων ή τοποθεσιών:

- να ορίζουν ποιο είναι το ενδιαφερόμενο κοινό,
- να διευκρινίζουν τα μέρη όπου μπορεί κανείς να συμβουλευτεί τις πληροφορίες,
- να περιγράφουν λεπτομερώς τον τρόπο ενημέρωσης του κοινού, π.χ. με τοιχοκόλληση σε ορισμένη ακτίνα, δημοσίευση στις τοπικές εφημερίδες, οργάνωση εκθέσεων με σχεδιαγράμματα, σχέδια, πίνακες, γραφικές παραστάσεις και προπλάσματα,
- να καθορίζουν πως ακριβώς πρέπει να ζητηθεί η γνώμη του κοινού, π.χ. με γραπτές προτάσεις και με δημοσκοπήσεις,
- να ορίζουν κατάλληλες προθεσμίες για τα διάφορα στάδια της διαδικασίας ώστε να είναι δυνατό να λαμβάνεται απόφαση μέσα σε εύλογες προθεσμίες.

Άρθρο 7

Όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι ένα σχέδιο μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους μέλους, ή αν το ζητήσει ένα κράτος μέλος που μπορεί να υποστεί σημαντικές επιπτώσεις, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πρόκειται να εκτελεστεί το σχέδιο, διαβιβάζει στο άλλο κράτος μέλος τις πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί δυνάμει του άρθρου 5 την ίδια στιγμή που τις θέτει στη διάθεση των δικών του υπηκόων. Οι πληροφορίες αυτές χρησιμεύουν ως βάση όλων των αναγκαίων διαβουλεύσεων στα πλαίσια των διμερών σχέσεων των δύο κρατών μελών σε βάση αμοιβαιότητας και ισοδυναμίας.

Άρθρο 8

Οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται δυνάμει των άρθρων 5, 6 και 7 πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στα πλαίσια της διαδικασίας για τη χορήγηση αδειας.

Άρθρο 9

Εφόσον ληφθεί απόφαση, η αρμόδια αρχή ή οι αρμόδιες αρχές θέτουν στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού:

- το περιεχόμενο της απόφασης και τους όρους που ενδεχομένως συνοδεύουν την απόφαση,
- τους λόγους και τις θεωρήσεις στις οποίες θεμελιώθηκε η απόφασή τους, εφόσον αυτό προβλέπεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών.

Οι λεπτομέρειες που διέπουν την πληροφόρηση αυτή ορίζονται από τα κράτη μέλη.

Αν έχουν διαβιβαστεί πληροφορίες σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 7, ενημερώνεται για την εν λόγω απόφαση και το κράτος αυτό.

Άρθρο 10

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν επηρεάζουν την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να τηρούν τα όρια που επιβάλλονται από τις εθνικές κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις και από την καθιερωμένη νομική πρακτική όσον αφορά το απόρρητο των επιχειρήσεων και το εμπορικό απόρρητο, καθώς και όσον αφορά την προστασία του δημόσιου συμφέροντος.

Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 7, η διαβίβαση πληροφοριών σε άλλο κράτος μέλος και η λήψη πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος υπόκεινται στους περιορισμούς που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου πρόκειται να εκτελεστεί το σχέδιο.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την πείρα που αποκόμισαν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη επισημαίνουν στην Επιτροπή τα κριτήρια ή/και τα κατώτατα όρια που ορίστηκαν, ενδεχομένως, για την επιλογή των εν λόγω σχεδίων, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, ή τους σχετικούς τύπους σχεδίων που έχουν εκτιμηθεί σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 2.

3. Πέντε χρόνια μετά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει στη Συνέλευση και στο

Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητά της. Η έκθεση καταρτίζεται βάσει της εν λόγω ανταλλαγής πληροφοριών.

4. Η Επιτροπή, με βάση αυτή την ανταλλαγή πληροφοριών, εάν χρειάζεται, υποβάλλει στο Συμβούλιο συμπληρωματικές προτάσεις, προκειμένου να εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία κατά τρόπο επαρκώς συντονισμένο.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία μέσα σε προθεσμία τριών ετών από την κοινοποίησή της⁽¹⁾.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την ευχέρεια που έχουν τα κράτη μέλη να ορίζουν αυστηρότερους κανόνες όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής και τη διαδικασία εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στ κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 27 Ιουνίου 1985.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. BIONDI

⁽¹⁾ Η παρούσα οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις 3 Ιουλίου 1985

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΣΧΕΔΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Διύλιστήρια αργού πετρελαίου (με εξαίρεση τις επιχειρήσεις που παράγουν μόνο λιπαντικά από αργό πετρέλαιο), καθώς και εγκαταστάσεις για την αεριοποίηση και υγροποίηση 500 τουλάχιστον τόνων άνθρακα και ασφαλτούχων σχιστόλιθων την ημέρα
2. Θερμοηλεκτρικοί σταθμοί και άλλες εγκαταστάσεις καύσεως με ελάχιστη θερμική ισχύ 300 MW, καθώς και πυρηνικοί σταθμοί και άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες (με εξαίρεση τα ερευνητικά κέντρα για την παραγωγή και κατεργασία σχάσιμου υλικού και πρώτων υλών, με ανώτατη διαρκή θερμική ισχύ που δεν υπερβαίνει το 1 kW)
3. Εγκαταστάσεις με αποκλειστικό σκοπό την μόνιμη αποθήκευση ή οριστική διάθεση ραδιενεργών καταλοίπων.
4. Ολοκληρωμένες μεταλλουργικές βιομηχανίες για την παραγωγή ακατέργαστου σιδήρου και χάλυβα
5. Εγκαταστάσεις για την εξόρυξη αμιάντου, καθώς και για την κατεργασία και μεταποίηση του αμιάντου και των προϊόντων του: στην περίπτωση των προϊόντων αμιαντοτσιμέντου, εγκαταστάσεις με ετήσια παραγωγή άνω των 20 000 τόνων έτοιμων προϊόντων · στην περίπτωση των υλικών τριβής, εγκαταστάσεις με ετήσια παραγωγή άνω των 50 τόνων έτοιμων προϊόντων · για τις άλλες χρήσεις του αμιάντου, εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν πάνω από 200 τόνους το χρόνο
6. Ολοκληρωμένες χημικές εγκαταστάσεις
7. Κατασκευή αυτοκινητοδρόμων, οδών ταχείας κυκλοφορίας ⁽¹⁾, σιδηροδρομικών γραμμών μεγάλων αποστάσεων καθώς και αερολιμένων ⁽²⁾, των οποίων οι διάδρομοι απογείωσης και προσγείωσης έχουν μήκος 2 100 m και πλέον.
8. Λιμάνια θαλάσσιου εμπορίου, καθώς και πλωτές οδοί και λιμάνια εσωτερικής ναυσιπλοΐας για πλοία με εκτόπισμα μεγαλύτερο των 1 350 τόνων.
9. Εγκαταστάσεις διάθεσης αποβλήτων τοξικών και επικινδύνων με αποτέφρωση, χημική κατεργασία ή εναπόθεση στη γη

⁽¹⁾ «Οδοί ταχείας κυκλοφορίας» νοούνται κατά την έννοια της οδηγίας αυτής οι οδοί ταχείας κυκλοφορίας σύμφωνα με τους ορισμούς της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για τις Κύριες Οδούς των Διεθνών Συγκοινωνιών της 15ης Νοεμβρίου 1975.

⁽²⁾ «Αερολιμένες» νοούνται κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας τα αεροδρόμια που ανταποκρίνονται στον ορισμό που δίνει η Συμφωνία του Σικάγου του 1944 για την ίδρυση της Διεθνούς Οργάνωσης Πολιτικής Αεροπορίας (παράρτημα 14).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΣΧΕΔΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

1. Γεωργία

- α) Σχέδια αγροτικού αναδάσμου
- β) Σχέδια χρησιμοποίησης χέρσων γαιών ή ημιφυσικών εκτάσεων προς εντατική γεωργική εκμετάλλευση
- γ) Σχέδια γεωργικής υδραυλικής
- δ) Δενδροφυτεύσεις για δημιουργία δασών που μπορούν να οδηγήσουν σε αρνητικές, από οικολογική άποψη, μεταβολές και εκχερσώσεις με σκοπό μία άλλη μορφή εκμετάλλευσης του εδάφους
- ε) Επιχειρήσεις με εγκαταστάσεις για πουλερικά
- στ) Επιχειρήσεις με εγκαταστάσεις για χοίρους
- ζ) Εκτροφή σολομού
- η) Ανάκτηση εδαφών από τη θάλασσα

2. Εξορυκτικές βιομηχανίες

- α) Εξόρυξη τύρφης
- β) Γεωτρήσεις θάβους, εκτός από τις γεωτρήσεις για τη μελέτη της σταθερότητας των εδαφών, και ιδίως:
 - γεωθερμικές γεωτρήσεις
 - γεωτρήσεις για την αποθήκευση πυρηνικών καταλοίπων
 - υδρογεωτρήσεις
- γ) Εξόρυξη ορυκτών εκτός από τα μέταλλα και τις ορυκτές πηγές ενέργειας, όπως μαρμάρου, άμμου, χαλικιού, σχιστόλιθου, αλατιού, φωσφορικών αλάτων, ποτάσας
- δ) Εξόρυξη λιθάνθρακα και λιγνίτη σε ορυχείο θάβους
- ε) Εξόρυξη λιθάνθρακα και λιγνίτη σε ορυχείο επιφάνειας
- στ) Άντληση πετρελαίου
- ζ) Άντληση φυσικού αερίου
- η) Εξόρυξη μεταλλευμάτων
- θ) Εξόρυξη ασφαλτούχων σχιστολίθων
- ι) Εξόρυξη ορυκτών εκτός από τα μέταλλα και τις ορυκτές πηγές ενέργειας σε ορυχεία επιφάνειας
- ια) Εγκαταστάσεις επιφάνειας της βιομηχανίας εξόρυξης λιθάνθρακα, πετρελαίου, φυσικού αερίου και μεταλλευμάτων, καθώς και ασφαλτούχων σχιστολίθων
- ιβ) Παραγωγή οπτάνθρακα (ξηρά απόσταξη του άνθρακα)
- ιγ) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή τσιμέντου.

3. Ενεργειακή βιομηχανία

- α) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, ατμού και θερμού ύδατος (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι)
- β) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις για τη μεταφορά αερίου, ατμού και θερμού ύδατος· μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας με εναέρια καλώδια
- γ) Επίγεια αποθήκευση φυσικού αερίου
- δ) Αποθήκευση εύφλεκτων αερίων σε υπόγειες δεξαμενές
- ε) Επίγεια αποθήκευση ορυκτών καυσίμων
- στ) Βιομηχανική μπρικετοποίηση λιθάνθρακα και λιγνίτη
- ζ) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό πυρηνικών καυσίμων
- η) Εγκαταστάσεις επανεπεξεργασίας ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων
- θ) Εγκαταστάσεις υποδοχής και επεξεργασίας ραδιενεργών καταλοίπων (εφόσον δεν συμπεριλαμβάνονται στο παράρτημα Ι)
- ι) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας

4. Μεταλλουργία

- α) Εργοστάσια σιδήρου και χάλυβα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα χυτήρια· εγκαταστάσεις σφυρηλάτησης, συρματοποίησης και έλασης (εκτός από τις εγκαταστάσεις που περιέχονται στο παράρτημα Ι)
- β) Εγκαταστάσεις παραγωγής καθώς και τήξης, καθαρισμού, εφελκυσμού και έλασης των μη σιδηρούχων μετάλλων, εξαιρουμένων των πολυτίμων μετάλλων
- γ) Κοίλανση και κατάτμηση μεγάλων τεμαχίων
- δ) Κατεργασία επιφανειών και επικάλυψη μετάλλων
- ε) Λεβητοποιία, κατασκευή δεξαμενών και άλλες λαμαρινοκατασκευές
- στ) Κατασκευή και συναρμολόγηση αυτοκινήτων και κινητήρων αυτοκινήτων
- ζ) Ναυπηγεία
- η) Εγκαταστάσεις κατασκευής και επισκευής αεροσκαφών
- θ) Κατασκευή σιδηροδρομικού υλικού
- ι) Βαθεία κοίλανση με χρήση εκρηκτικών
- ια) Εγκαταστάσεις φρύξης και περίτηξης μεταλλευμάτων

5. Υαλουργία**6. Χημική βιομηχανία**

- α) Επεξεργασία ενδιάμεσων προϊόντων και παρασκευή χημικών προϊόντων (εκτός από αυτά που περιέχονται στο παράρτημα Ι)
- β) Παρασκευή φυτοφαρμάκων και φαρμακευτικών προϊόντων, χρωμάτων και βερνικιών, ελαστομερών και υπεροξειδίων
- γ) Εγκαταστάσεις αποθήκευσης πετρελαίου, πετροχημικών και χημικών προϊόντων.

7. Βιομηχανία τροφίμων

- α) Βιομηχανία φυτικών και ζωικών λιπαρών ουσιών
- β) Κονσερβοποιία ζωικών και φυτικών προϊόντων
- γ) Παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων
- δ) Ζυθοποιία και παραγωγή βύνης
- ε) Ζαχαροπλαστική και πάρασκευή σιροπιών
- στ) Σφαγεία
- ζ) Βιομηχανίες παραγωγής αμύλου
- η) Εργοστάσια παραγωγής ιχθυαλεύρου και ιχθυελαίου
- θ) Ζαχαρουργεία

8. Κλωστοϋφαντουργία, βιομηχανία δέρματος, ξύλου και χαρτιού

- α) Εγκαταστάσεις για το πλύσιμο, την απολίπανση και τη λεύκανση του μαλλιού
- β) Κατασκευή ινοσανίδων, μοριοσανίδων και κοντραπλακέ
- γ) Κατασκευή ξυλοπολτού, χαρτιού και χαρτονιού
- δ) Νηματοβαφεία
- ε) Εργοστάσια παραγωγής και κατεργασίας κυτταρίνης
- στ) Βυρσοδεψία και λευκαντήρια δέρματος.

9. Βιομηχανία ελαστικού

Παραγωγή και κατεργασία προϊόντων που προέρχονται από ελαστομερή

10. Σχέδια έργων υποδομής

- α) Εργασίες διαρρύθμισης βιομηχανικών ζωνών
- β) Εργασίες πολεοδομίας
- γ) Τελεφερίκ και συναφείς κατασκευές
- δ) Κατασκευή δρόμων λιμανιών (στα οποία συμπεριλαμβάνονται αλιευτικά λιμάνια) και αεροδρομίων (σχέδια που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι)
- ε) Έργα διευθέτησης (canalisation) και ρύθμισης της ροής υδάτων
- στ) Φράγματα και λοιπές εγκαταστάσεις προς συγκράτηση ή μονιμότερη αποθήκευση των υδάτων
- ζ) Τροχιόδρομοι, εναέρια ή υπόγεια μετρό, εναέριοι σιδηρόδρομοι ή ανάλογες γραμμές ειδικού τύπου που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ή κυρίως για τη μεταφορά επιβατών
- η) Εγκαταστάσεις πετρελαιοαγωγών και αγωγών αερίου
- θ) Εγκαταστάσεις υδραγωγείων μεγάλων αποστάσεων
- ι) Μαρίνες σκαφών αναψυχής.

11. Άλλα σχέδια

- α) Χωριά διακοπών, ξενοδοχειακά συγκροτήματα
- β) Μόνιμες πίστες αγώνων και δοκιμών για αυτοκίνητα και μοτοσυκλέτες
- γ) Εγκαταστάσεις για τη διάθεση των βιομηχανικών αποβλήτων και των οικιακών απορριμάτων (εκτός από αυτές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι)
- δ) Σταθμοί καθαρισμού
- ε) Χώροι απόθεσης ιλύος
- στ) Αποθήκευση παλαιοσιδήρων
- ζ) Εγκαταστάσεις δοκιμής κινητήρων, στροβίλων ή αεριοωθητών
- η) Παραγωγή τεχνητών ανοργάνων ινών
- θ) Παραγωγή, συσκευασία, φόρτωση πυρίτιδας και εκρηκτικών υλών · γόμωση φυσιγγίων και καψυλλίων
- ι) Εργαστήρια τεμαχισμού

12. Τροποποίηση των σχεδίων του παραρτήματος Ι καθώς και των σχεδίων του παραρτήματος Ι που εξυπηρετούν αποκλειστικά ή κυρίως την ανάπτυξη και δοκιμή νέων μεθόδων ή προϊόντων και που δεν χρησιμοποιούνται περισσότερο από ένα χρόνο

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 5 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Περιγραφή του σχεδίου όπου περιλαμβάνεται ειδικότερα:
 - περιγραφή των φυσικών χαρακτηριστικών του συνόλου του σχεδίου και απαιτήσεις όσον αφορά τη χρήση γης κατά τα στάδια της κατασκευής και της λειτουργίας,
 - περιγραφή των κυριότερων χαρακτηριστικών των μεθόδων κατασκευής, για παράδειγμα σχετικά με τη φύση και τις ποσότητες των χρησιμοποιούμενων υλικών,
 - πρόβλεψη του τύπου και της ποσότητας των καταλοίπων και εκπομπών (ρύπανση του νερού, του ατμοσφαιρικού αέρα και του εδάφους, θόρυβος, δονήσεις, φως, θερμότητα, ακτινοβολία κλπ.), που αναμένεται να προκύψουν από τη λειτουργία του προτεινομένου σχεδίου.
2. Ενδεχομένως, σκιαγράφιση των κυριότερων εναλλακτικών λύσεων που εξετάστηκαν από τον κύριο του έργου και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής, σχετικά με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον.
3. Περιγραφή των στοιχείων του περιβάλλοντος που ενδέχεται να θιγούν σημαντικά από το προτεινόμενο σχέδιο, συμπεριλαμβανομένων ειδικότερα του πληθυσμού, της πανίδας, της χλωρίδας, του εδάφους, του νερού, του αέρα, των κλιματικών παραγόντων, των υλικών αγαθών, μεταξύ των οποίων η αρχιτεκτονική και αρχαιολογική κληρονομία, του τοπίου, καθώς και περιγραφή της αλληλεπίδρασης των παραγόντων αυτών.
4. Περιγραφή ⁽¹⁾ των σημαντικών επιπτώσεων που το προτεινόμενο σχέδιο ενδέχεται να δημιουργήσει στο περιβάλλον από:
 - την ίδια την ύπαρξη του όλου σχεδίου,
 - τη χρήση των φυσικών πόρων,
 - την εκπομπή ρυπαντών, τη δημιουργία οχλήσεων και τη διάθεση των αποβλήτων,και αναφορά, εκ μέρους του κυρίου του έργου, των μεθόδων πρόβλεψης που ακολουθεί για την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον.
5. Περιγραφή των μέτρων που εξετάζονται για να αποφευχθούν, να μειωθούν και, αν είναι δυνατό, να αντισταθμιστούν οι σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις του σχεδίου στο περιβάλλον
6. Μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που διαβιβάζονται βάσει των παραπάνω θεμάτων
7. Σύντομη αναφορά των ενδεχομένων δυσκολιών (τεχνικές ελλείψεις ή ελλιπείς γνώσεις) που συνάντησε ο κύριος του έργου κατά τη συλλογή των απαιτούμενων πληροφοριών

(¹) Αυτή η περιγραφή θα πρέπει να αφορά τις άμεσες και, ενδεχομένως, τις έμμεσες, τις δευτερεύουσες, τις σωρευτικές, τις βραχυπρόθεσμες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες, τις μόνιμες και προσωρινές, τις θετικές και αρνητικές επιπτώσεις του σχεδίου.